

EUROPA CONTRA RUSIEI

Pentru participarea la Cruciada împotriva bolșevismului, pe străzile Madridului au avut loc manifestații entuziaste ca aceea pe care o vedem în această fotografie.

NICI O DATĂ un războiu n'a

fost mai european ca războiul pe care-l duce uriașă coaliție de forțe ce luptă împotriva Rusiei Sovietice. Această adeziune a tuturor popoarelor europene la frontul creat de Germania național-socialistă se datorește faptului că toate grupurile naționale ale Europei, sunt conștiente de caracterul primejdios al statului sovietic care a prezentat, prin structura sa politică, o negație plină de ură a tuturor valorilor culturale ale civilizației creștine.

România și Finlanda au intrat în această luptă, pentru că în afară de primejdia comunistă ele aveau de răzbunat nedreptăți și invazii umilitoare deslănțuite de hoardele roșii asupra teritoriilor naționale.

Italia Ducei Mussolini a fost prezentă din prima clipă a începerii acestei lupte, pentru a aduce o nouă întărire caracterului anti-comunist al fascismului care a ridicat primul în Europa stindardul luptei împotriva revoluției sângeroase pusă la cale de Kremlin, care urmărea incendiarea lumii.

Falanga spaniolă care a eliberat peninsula iberică de morbul comunist s'a ridicat ca un singur om și a strigat lumii că înțelege să intre în lupta pentru distrugerea forțelor roșii. Apelul la arme al Falangii conținea aceste cuvinte istorice: „Armele noastre care au isgonit din Spania secera și ciocanul, n'au ruginit. Sdrobirea Rusiei Sovietice este necesitatea cea mai grabnică a istoriei europene”.

Numărul voluntarilor spanioli care s'au înscris în armata ce urmează să sosească pe front a crescut în primele zile atât de mult, încât birourile de mobilizare au trebuit să respingă o parte din oamenii ce s'au prezentat.

În Anglia și în America surpriza este foarte mare, căci anglo-americanii nu se așteptau să vadă spectacolul acesta al unei solidarități europene cu scopul de a distruge focarul revoluției permanente.

Țări care au luptat împotriva Germaniei s'au raliat armatelor victorioase ale Axei pentru desființarea inamicului comun.

Corpuri de voluntari s'au format în Franța, în Belgia, în Olanda.

Deviza voluntarilor danezi este înscrisă pe drapel și ea sună astfel: „Pentru noua Europă și pentru

Italia, care au declarat război comunismului încă dela instaurarea regimului fascist, au trimis câteva corpuri expediționare de armată să lupte pe frontul din răsărit. Vedem, în fotografia din dreapta, pe Principele de Piemont trecând în revistă o parte din trupele și materialul trimis împotriva bolșevicilor, iar jos, primind defilarea primului corp expediționar.

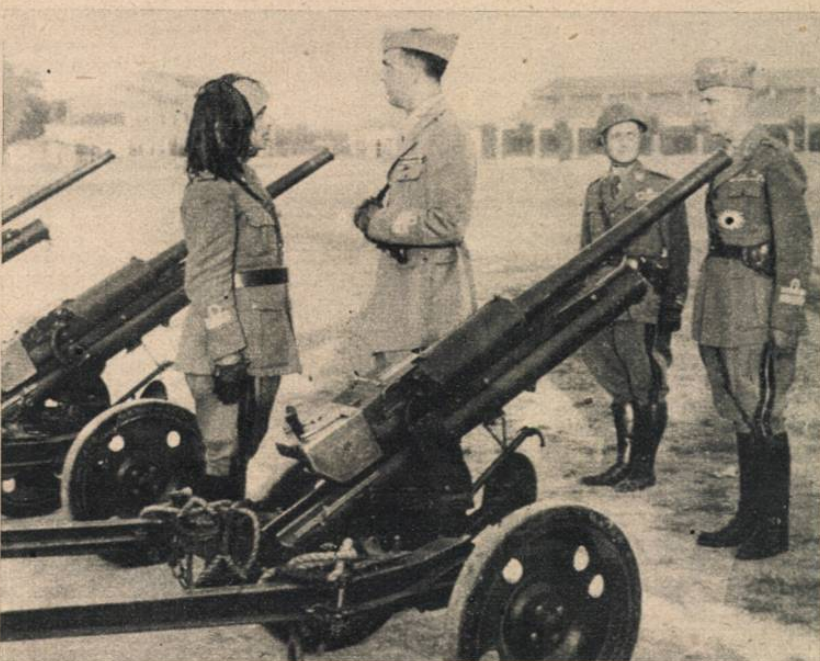
Voluntari danezi și suedezi înscriindu-se pentru lupta împotriva sovieticilor.

Suedia a reînviat vechea fraternitate de arme din cursul războiului ruso-finlandez și susține cu tinerii săi soldați lupta eroică a fraților scandinavi.

Toate aceste corpuri de voluntari au cadrele lor ofițerești proprii și vor lupta pe frontul din Est ca unități constituite, cooperând cu armatele Axei.

La această luptă gigantică de pe frontul de Est participă toate statele europene, cu scopul de a distruge pe inamicul Europei și pe aliatul Angliei și al Americii.

Toate popoarele știu că la capătul acestui război este victoria Axei care va deschide calea unei păci durabile în Europa și în lume.

Soldați din trupele slovace care au fost trimise să lupte alături de germani și români pe frontul sovietic.

PROBLEMA

Primele trupe japoneze pornite să ocupe punctele strategice din Indochina, în înțelegere cu guvernul din Vichy

JAPONIEI

IMPERIUL nipon se află încă din veacul trecut în plină ascensiune a forței sale militare și a prestigiului său diplomatic de mare putere asiatică. În războiul japoно-chinez, precum și în acela cu rușii, războaie care au avut ca rezultat importante victorii militare ale japonezilor, forța militară a imperiului nipon s'a consolidat și stabilit pe linia unei tradiții de putere militară de prim ordin.

Războaiele duse de Japonia în veacul trecut cât și în epoca noastră, sunt caracterizate de necesitatea mereu crescândă a acestui popor de a cucerii spațiul vital corespunzător extraordinarei sale vitalități biologice și economice.

Poporul japonez este unul dintre cele mai vitale popoare ale lumii, natalitatea sa este uluitoare și un exemplu tipic de felul cum se înmulțește populația arhipelagului japonez îl constituie faptul că numai într'un interval de patru ani, Japonia a înregistrat un spor de natalitate de patru milioane de suflete.

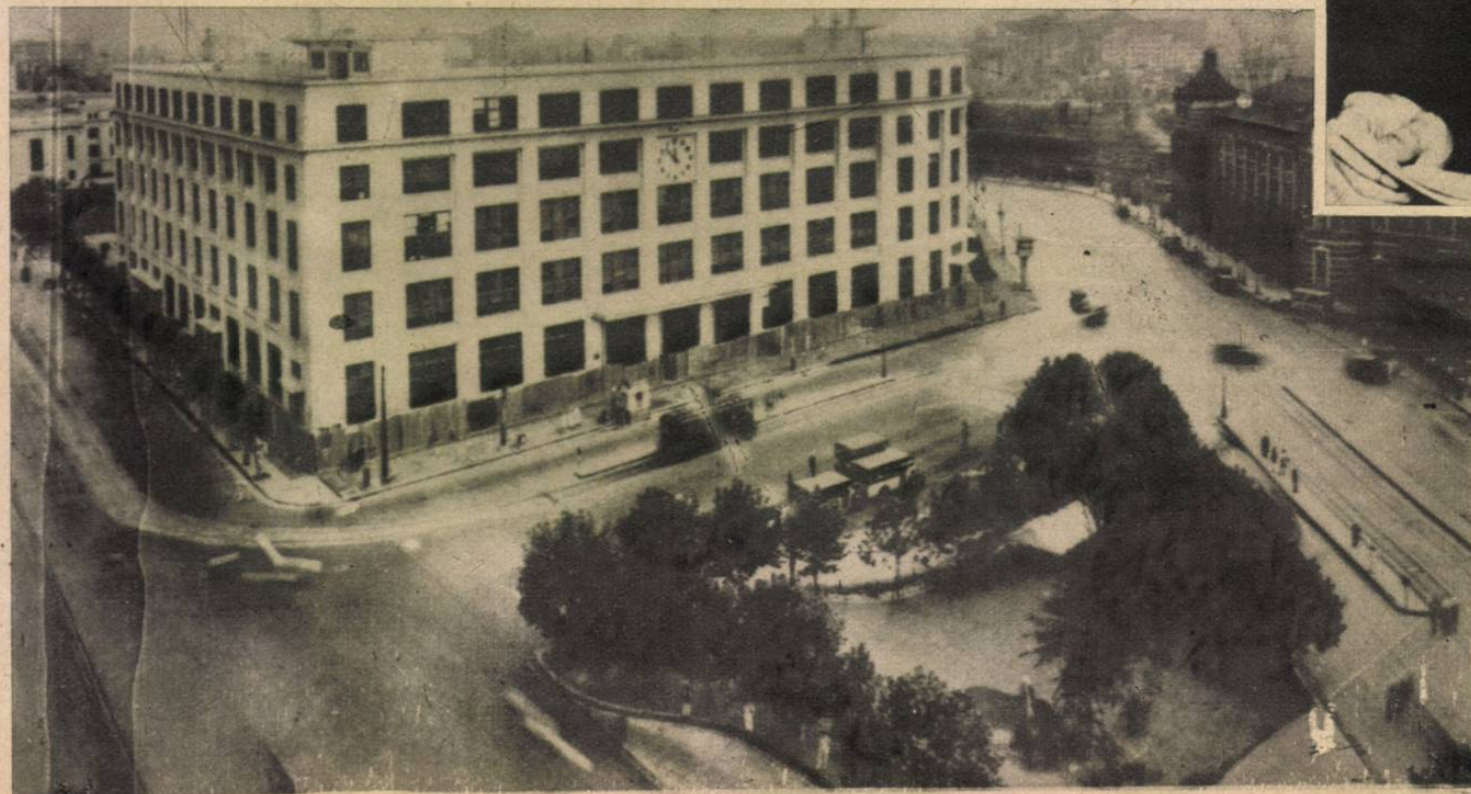
Înainte de războiul trecut, o mare parte din populația Japoniei emigra în America de Nord, pe coasta oceanului Pacific, pentru a descongiona oarecum spațiul național supra-aglomerat.

Dar America a oprit această emigrație și Japonia s'a văzut silită să recurgă la calea armelor pentru a cuceri spațiile necesare pentru viața populației sale în continuă creștere.

Aceste spații se aflau la îndemâna Japoniei, în vecinătatea coastelor sale,

Printul Fumimaro Konoye, primul ministru al Japoniei

O vedere din Tokio, capitala Japoniei, în care sunt luate astăzi hotărâri de mare importanță pentru întregul spațiu al continentului asiatic. În prim plan: clădirea modernă a poștei centrale japoneze

adică în China, această enormă țară, cu o întindere continentală și care deși este populată de 400.000.000 de chinezi mai poate încă suporta colonizări masive.

I-a trebuit Japoniei mai multe decenii până când să-și dea seama că sporul continuu al populației sale precum și capacitatea energetică a acesteia, constituie garanțiile unui destin istoric deosebit. Japonia este astăzi conștientă de rolul ei de apărătoare a spațiului asiatic care trebuie scutit de influența puterilor anglo-saxone sau afiliate și subordonate acestor puteri.

Întreaga politică modernă a imperiului nipon este inspirată de ideea că Japonia îi incumbă

sarcina istorică de a da o organizare temeinică spațiului asiatic și de a realiza, peste opoziția lumii anglo-saxone, o solidaritate a popoarelor asiatice de felul solidarității europene realizate de politica Axei.

Japonia îndeplinește în Asia funcția regulatoare și ordonatoare pe care puterile Axei o îndeplinește pe continentul european.

Dacă China mareșalului Ciang-Khai-Shek se opune tendințelor japoneze, aceasta se datorește faptului că în spatele armatelor care luptă împotriva Japoniei se află capitalul anglo-saxon și mai ales interesele acestei lumi care a reușit să creeze în capetele chinezilor confuzia între ideea de independență națională și aceea de subordonare a intereselor colective intereselor financiare și materiale ale capitaliștilor americani.

Tendențele ordonatoare despre care am vorbit și care caracterizează întreaga politică și acțiune militară a Japoniei de câteva decenii încoace, au întâmpinat în calea realizării lor, piedici de ordin material.

Japonia nu este o țară înzestrată cu posibilități de aprovizionare proprii. Din cauza lipsei de materii prime, imperiul japonez a fost tributary fie Americii, fie imperiilor coloniale pe care puterile europene le au în spațiul asiatic.

Din clipa în care conducătorii politici ai Japoniei au angajat destinul țării lor alături de lupta și misiunea puterilor Axei, Japonia a avut de întâmpinat ostilitatea deschisă a Americii și Angliei, cari controlează multe din resursele de materii prime din spațiul vital nipon.

În deosebi, Japonia lua din Indiile Olandeze tot ceea ce îi era necesar pentru industria ei de pace și pentru alimentarea mașinei sale de războiu.

În urma presiunilor anglo-americane, livrările de materii

Poporul japonez se formează de tânăr după cele mai eficiente metode ale educației fizice. Vedem, sus, elevi ai unei școli din Osaka făcând exerciții, în ora specială de gimnastică, iar dedesubt, o tânără japoneză practicând sky-ul pe apă, sportul preferat al niponilor cu situație

prime din Indiile Olandeze au sîstat, cu toate protestele Japoniei. Anterior, America a încetat de a mai livra Japoniei mașinile de care aceasta avea nevoie și politica de sprijinire a mareșalului Ciang-Khai-Shek a fost accentuată prin livrări de materiale de războiu făcute de anglo-saxoni, guvernului din Ciung-King.

Pe de altă parte, Anglia a urmărit să creeze noi dificultăți Japoniei în spațiul ei vital și acest lucru s'a văzut în cursul conflictului dintre Indochina franceză și Thailand. În același timp, Anglia a masat în baza ei dela Singapur importante forțe pentru a completa politica ei de provocare.

În momentul de față, Statele Unite vor să obțină, conform politicii lor mercantile, în schimbul unui problematic ajutor dat Rusiei Sovietice în războiul din Europa, baze la Vladivostoc și Kamciatka.

Politica de încercuire contra Japoniei este dusă cu insistență de lumea anglo-saxonă, cu scopul de a împiedica Japonia să onoreze obligațiile ce decurg din faptul participării acestei puteri la pactul tripartit.

Un lucru însă este neglijat de lumea anglo-saxonă și acest lucru este unitatea de idealuri politice între Japonia și puterile europene ce fac parte din Axă.

Mai este apoi tradiția războinică a acestui popor deprinsă să lupte cu natura și cu oamenii pentru asigurarea dreptului său la viață. S'ar putea ca în lunile apropiate Japonia să intervină în acest conflict cu adevărat mondial și această intervenție nu poate să fie subestimată.

Tradiția costumului vechi e păstrată în Japonia, mai cu seamă la copii, așa după cum sunt păstrate și pitoreștile arcade ale podurilor nipone

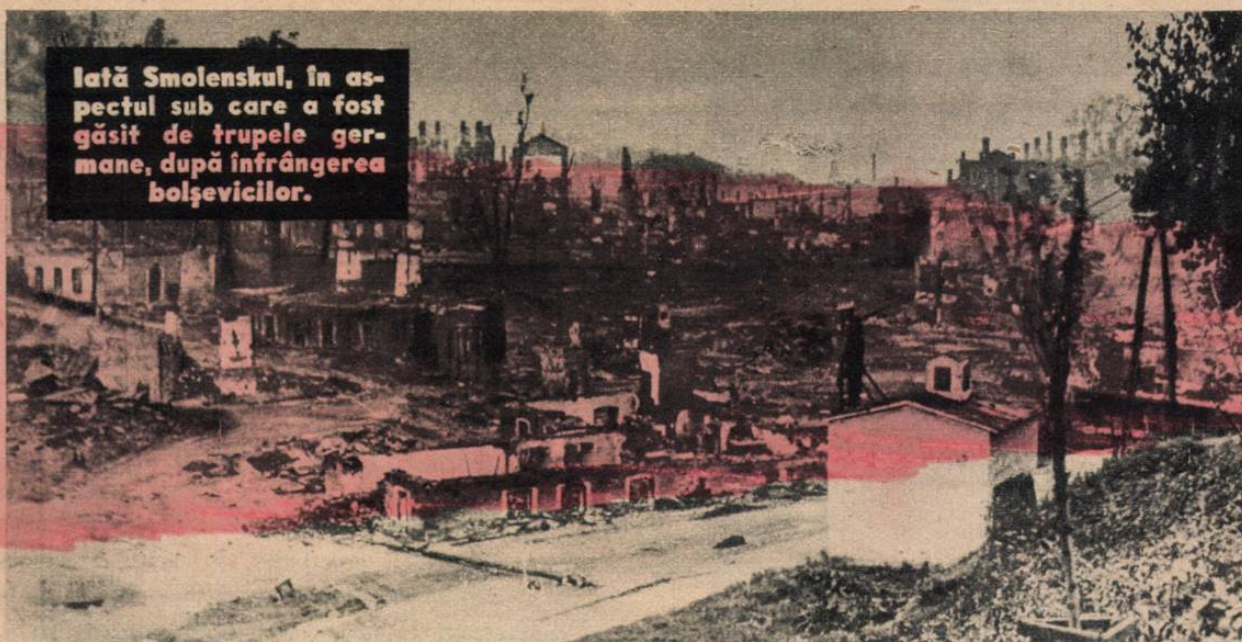
Trupe dintr'o divizie de infanterie japoneză intrând într'un oraș din China

Japonia este o mare putere navală și mai ales este deținătoarea unei armate pe lângă care armata americană apare ca lipsită de experiență.

În ziua în care Japonia va simți că presiunea puterilor anglo-americane urmărește asfixierea unui popor și asasinarea unor idealuri, un nou conflict va izbucni în Extremul Orient.

Anglia și America, care au făcut eforturi continue de a prelungi durata acestui conflict, se vor vedea silită să lupte cu forțe navale divizate, împotriva unei flote impresionante și a unei armate însuflețite de idealul de a elibera spațiul asiatic de sub hegemonia lumii anglo-saxone.

Iată Smolenskul, în aspectul sub care a fost găsit de trupele germane, după înfrângerea bolșevicilor.

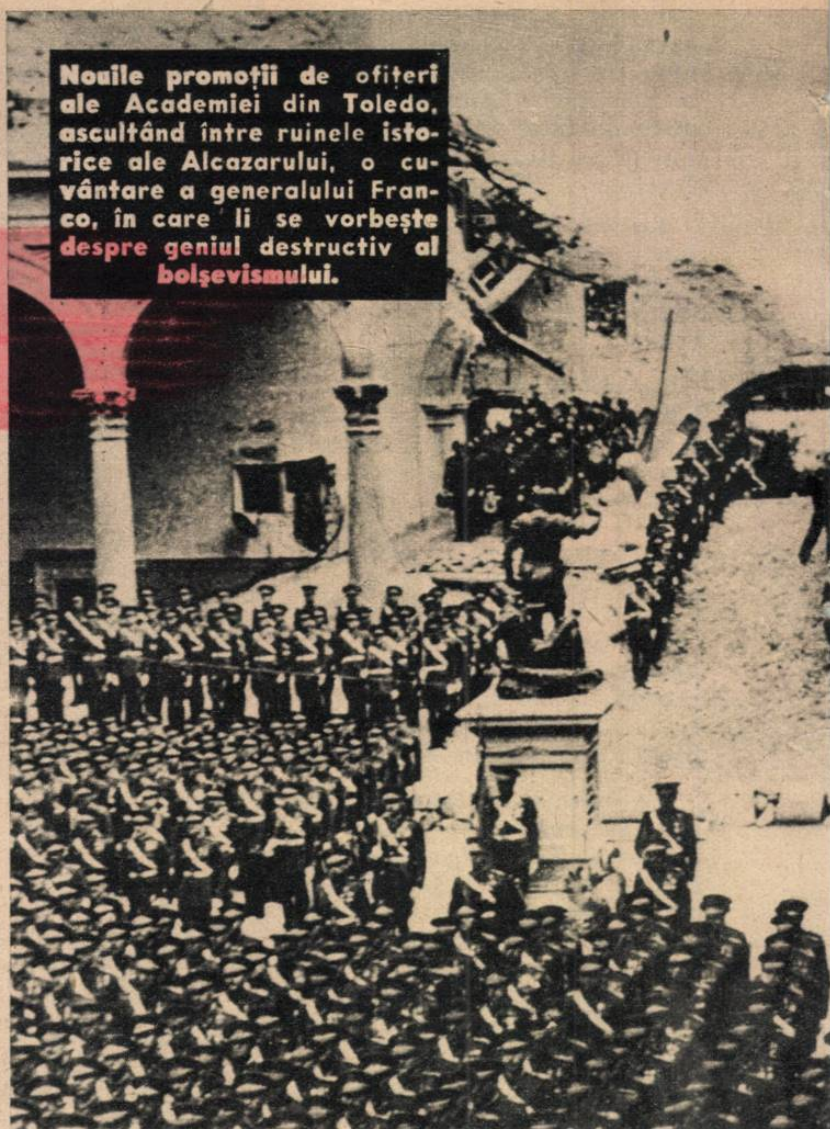
Corpul expediționar italian a intrat în luptă pe frontul din răsărit.

Soldații germani primesc, oriunde s'ar afla, în fiecare dimineață, ziarul cu ultimele știri.

Evrei rechiziționați în Polonia și puși la muncă de folos obștesc.

Noile promoții de ofiteri ale Academiei din Toledo, ascultând între ruinele istorice ale Alcazarului, o cuvântare a generalului Franco, în care li se vorbește despre geniul distructiv al bolșevismului.

din TOATA LUMEA

La
împ
ani
cân
pa
lun
(6
dec
ape
do
car
șea
ace
pe
cu

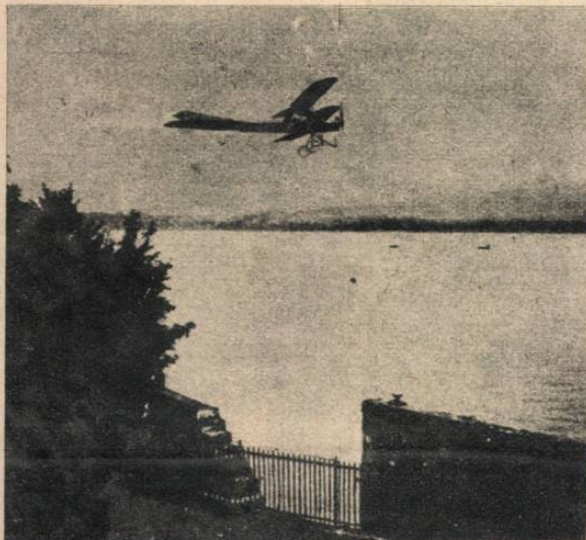

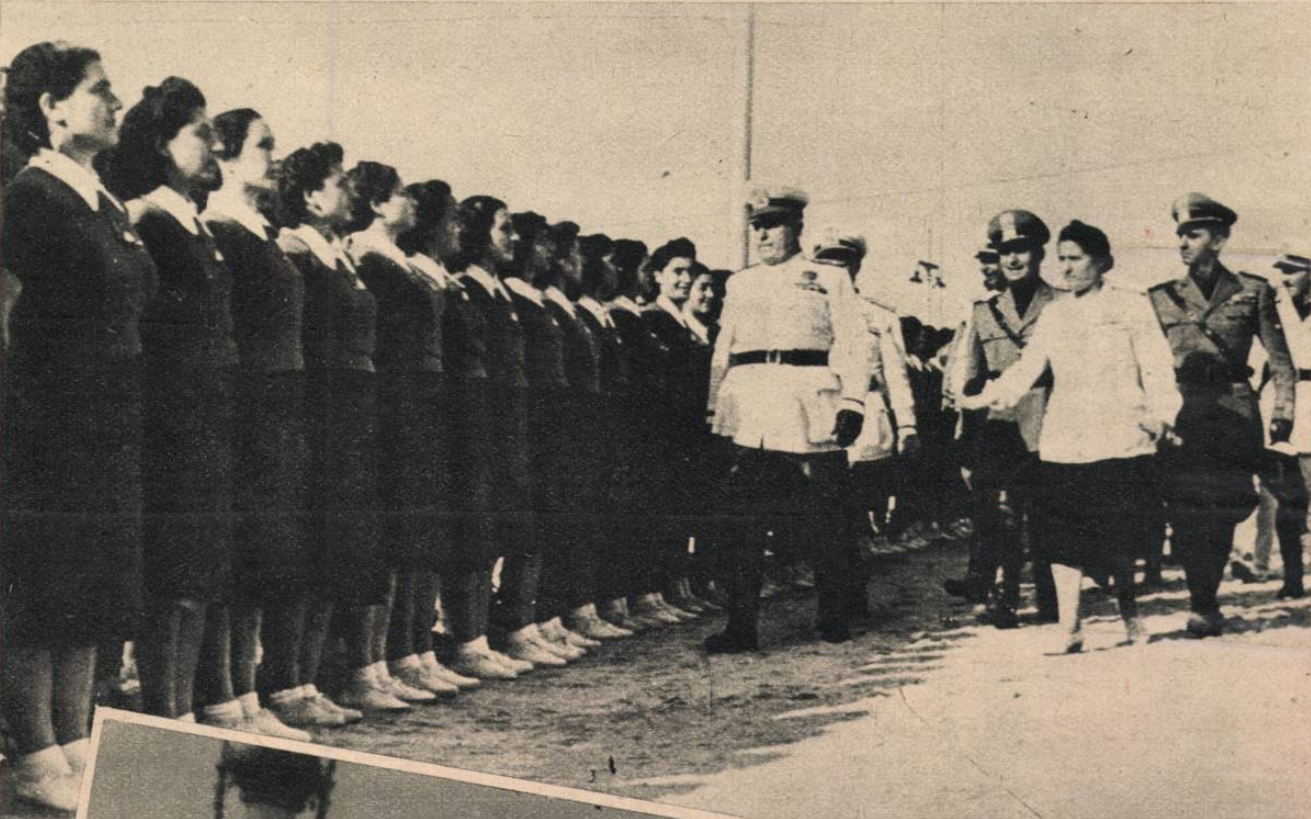
Cazul Belmonte e cunoscut desigur de toată lumea. Iată-l mai sus pe maiorul bolivian, făcând declarații asupra falsurilor comise de o putere străină și puse în sarcina lui.

Ducele, care se ocupă îndeaproape de educația tineretului italian, trece în revistă 3000 de fasciste, care s'au relevat în cursurile de educație fizică pe care le-au predat până acum.

28 August se împlinesc 30 de ani de la data când un avion a parcurs cea mai lungă distanță (11.000 km.) pe supra unei mări. Vedem aici documentul care ne înfățișează avionul în sta zburând deasupra lacului Lemán.

Tinerele fete germane trimise în colonii de vară, știu prea puțin despre război. Educația și creșterea lor continuă în aceleași optime condiții în care știu întotdeauna germanii să-și formeze noile generații.

Litera „V”, care simbolizează victoria armatelor germane, se vede pretutindeni la Paris. Iată-o, spre exemplu, proaspăt și uriaș instalată pe frontispiciul Camerei Deputaților.

HUSARII moderni

DESPRE isprăvile husarilor de pe la sfârșitul secolului trecut și începutul secolului nostru nu se mai vorbește. Numai operetele mai pomenesc de trupa aceasta de elită, care pe vremea ei a determinat adesea soarta bătăliilor și prin urmare soarta lumii.

Și cu toate acestea husarii n'au fost uitați. În lumea soldaților ori de câte ori cineva izbutește să facă o faptă mare de armă mai de seamă, în care a pus nu numai vitejie, dar și o îndrăzneală nemaipomenită, i se spune că a făcut o adevărată ispravă de husar.

Faptele acestor soldați călări au intrat în legendă. Tradiția acestor fapte eroice fantastice a moștenit-o altă armă a armatei germane și anume aceea care-i crează elita: aviația. Iar dintre aviatori, cei mai renumiți pentru faptele lor, de o îndrăzneală ce face adesea să-ți stea mintea în loc, sunt acei care zboară la bordul avioanelor de picaj, aceia ai faimoaselor STUKA, supranumiți „husarii aerului”.

Despre piloții și echipagiile avioanelor de bombardament în picaj s'a scris mult, dar oricât s'ar scrie nu va fi de ajuns. În luptele din apropierea Cercului Polar, sub cerul torid al pustiei Libice, în atmosfera ceaoasă a Angliei sau peste teritoriul uriaș al Rusiei, escadrițele Stuka își dau contribuția lor de vitejie.

Acolo unde adversarul este mai bine fortificat pe poziție, unde rezistă cu mai multă îndârjire, este trimis un Stuka. Intocmai unor vulturi, bombardierile în picaj plutesc la mare înălțime până își văd prada. Și apoi urmează partea cea mai fantastică a luptei. Avionul care până atunci plutise liniștit pare să se oprească pentru o miime de secundă, după care se prăbușește vertiginos cu botul înainte spre victimă. S'ar părea că aparatul nu se va mai redresa niciodată din căderea sa uluitoare.

Distanța pierе mistuită ca fumul. Fiecare secundă aduce aparatul mai aproape de obiectiv. În clipa următoare ar trebui să se producă prăbușirea și zdrobirea păsării de oțel...

Dar nu, nu se produce asta. Pilotul este stăpân pe manșă. Observatorul e la postul său. O bombă se desprinde de sub aparat și pornește cu șuer spre ținta pe care o lovește aproape matematic.

Avionul se ridică din nou și se îndreaptă spre următorul obiectiv. În clipa următoare ar trebui să se producă prăbușirea și zdrobirea păsării de oțel...

Dar nu, nu se produce asta. Pilotul este stăpân pe manșă. Observatorul e la postul său. O bombă se desprinde de sub aparat și pornește cu șuer spre ținta pe care o lovește aproape matematic.

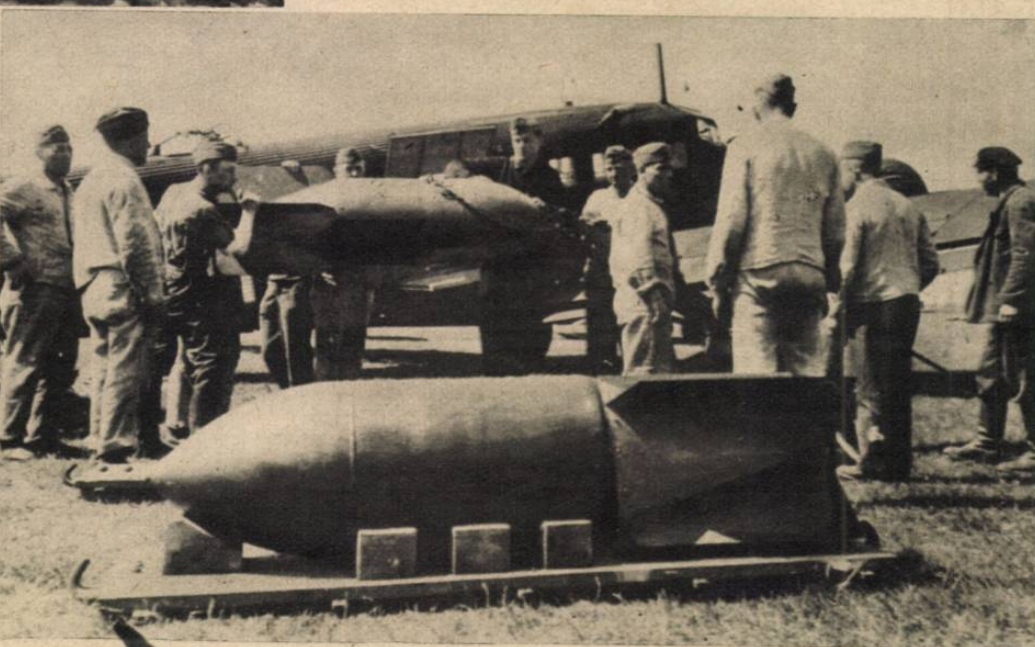
Dar nu, nu se produce asta. Pilotul este stăpân pe manșă. Observatorul e la postul său. O bombă se desprinde de sub aparat și pornește cu șuer spre ținta pe care o lovește aproape matematic.

Dar nu, nu se produce asta. Pilotul este stăpân pe manșă. Observatorul e la postul său. O bombă se desprinde de sub aparat și pornește cu șuer spre ținta pe care o lovește aproape matematic.

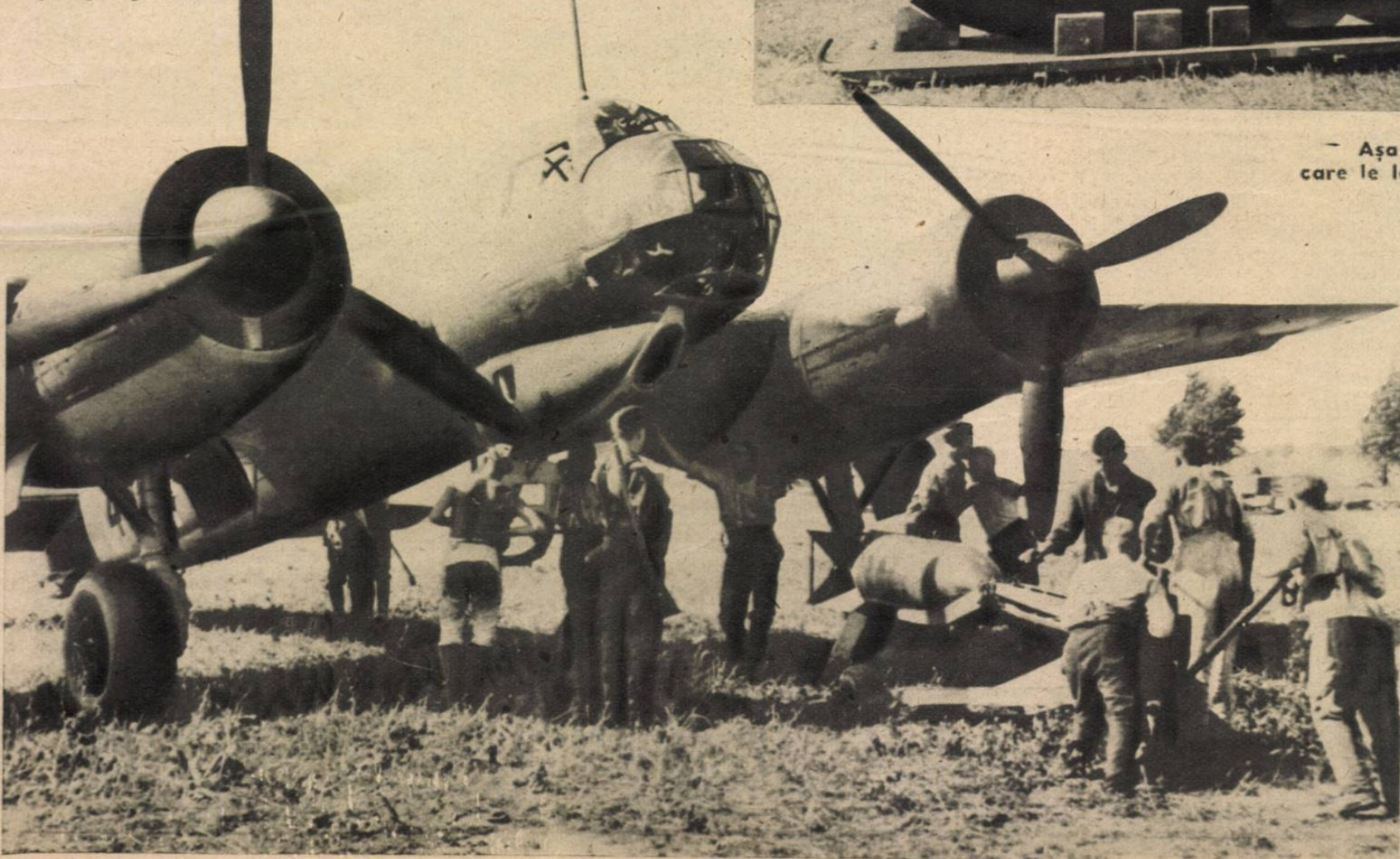

Sus: Echipajul unui Stuka alimentându-se în timpul zborului.

Stânga: Un aparat „Stuka”, sub un camuflaj special.

Așa arată bombele pe care le lansează faimoasele „Stuka”

Iată un „Stuka” alimentându-se cu bombe de mare calibru, undeva în apropierea frontului bolșevic.

Dar avionul?

Avionul pare că s'a oprit a doua oară pentru o miime de secundă. Din căderea aceea fantastică se redresează în carbă elegantă și recâștigă înălțime, spre a eși din focul concentric al adversarilor. Și de cele mai multe ori reușește să iasă, căci toată această acțiune ce se petrece în câteva secunde și până ce adversarul s'a sesizeze și să se puie în stare de apărare, el este lovit mortal.

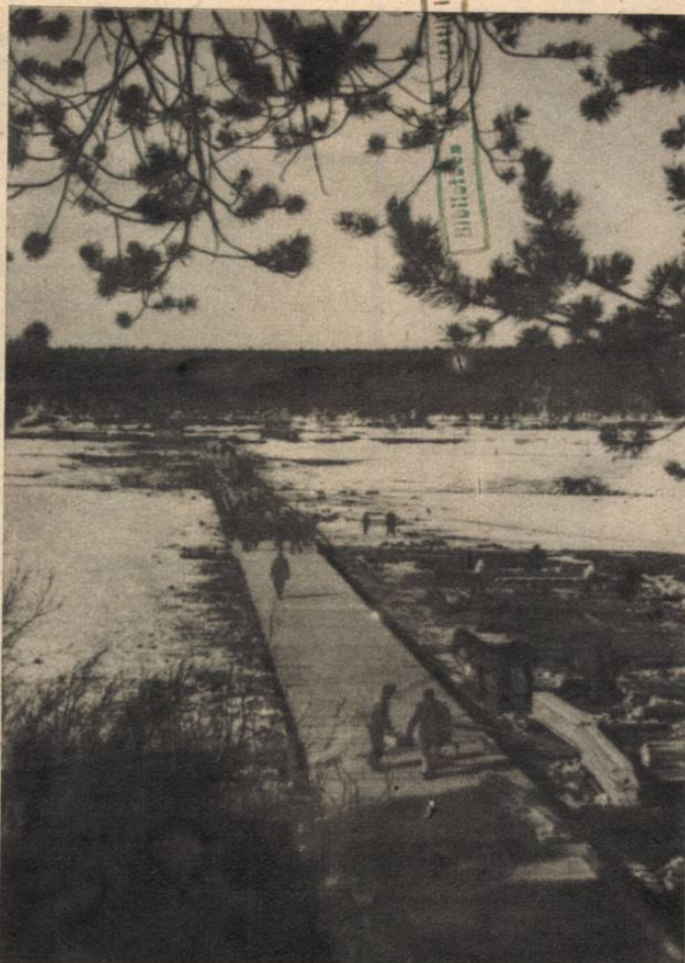
Odată misiunea terminată bombardierul în picaj reia calea bazei sale. La bord totul prinde viață. Incordarea care a domnit dela pornire și până în momentul atacului a dispărut.

Dacă raidul este mai lung, radiotelegrafistul are totdeauna grije de o parte foarte însemnată și anume hrana echipajului. Sandviciuri și cafea neagră fierbinte — bineînțeles din termos — este servită pe rând celor trei oameni cari se află la bord. Și dacă la bord se mai află ca musafir și un membru al companiilor de reportaj și propagandă, atunci acesta imortalizează scena așa după cum a făcut-o acela care ne-a transmis fotografiile ce ilustrează aceste câteva rânduri.

Primii butuci tăiați și aduși din pădurile apropiate, sunt așezați la temelia podului de geniști germani.

După o muncă urlașă dar de scurtă durată, podul este aproape terminat.

Geniștii trec apoi mai departe și pietruesc drumurile pe care vor trece vehiculele motorizate germane.

RAI BOCHIUL LA POL

RASBOIUL din Est a pus probleme dintre cele mai interesante pentru toate specialitățile trupelor care au intervenit în luptă. Puțini au fost aceia cari și-au pus însă problema felului în care s'au desfășurat operațiunile în apropierea Cercului Polar, acolo unde gheața nu părăsește aproape niciodată solul pustiu.

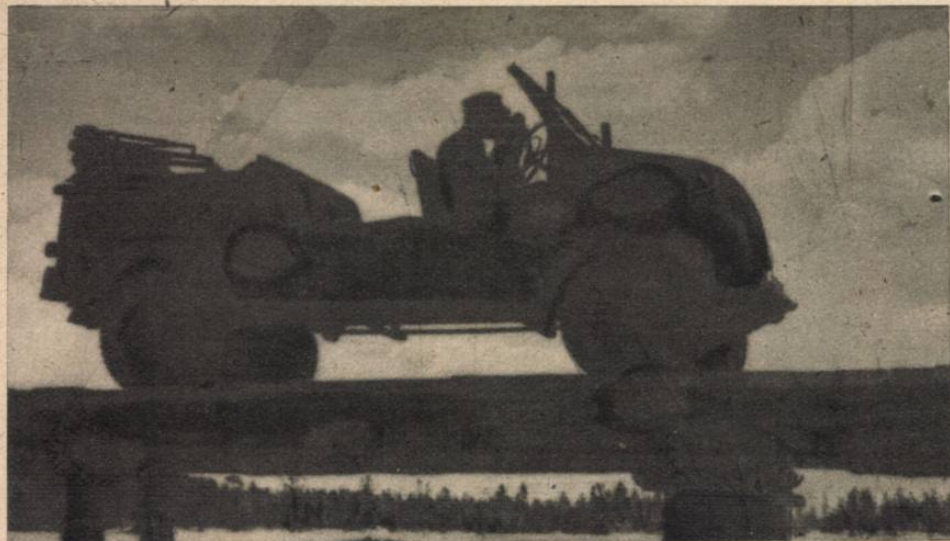
Când Rusia Sovietică a atacat Finlanda, trupele germane care se aflau

să scoatem în relief greutățile pe care le-a prezentat o asemenea construcție pe un teren atât de accidentat. Podul trebuia să fie construit însă cu orice sacrificiu, iar singurul material ce se afla la dispoziția constructorilor era lemnul. Dar nu lemnul fasonat, gata de bătut în cuie. Au trebuit să fie tăiați mai întâi copacii necesari din păduri, au fost fasonați după aceea fără instalațiile speciale strict necesare, și abia în urmă s'a putut trece la construirea podului.

Fantasticul pod a răsărit totuși „peste noapte”, iar trupele motorizate au început să treacă spre frontul unde finlandezii luptau cu atâta eroism.

O altă greutate a fost constituită de înaintarea unităților blindate pe căile de pământ moale ale tundrei.

Și de data aceasta a fost necesară intervenția imediată a geniștilor care au întărit drumurile, presărându-le cu pietre. Pentru cei cari nu înțeleg necesitatea acestei operațiuni, dăm următoarea explicație. Este drept că unitățile blindate ar fi putut trece pe aceste așa zise șosele la început. Starea în care ar fi fost însă lăsate, chiar din primele zile, ar fi fost însă jalnică, astfel că nu s'ar mai fi putut trimite întăriri.

Podul, deși în grabă construit, e așa de solid, că poate permite trecerea tuturor vehiculelor motorizate.

în Norvegia, s'au pregătit să vină în ajutorul micului și viteazului popor finez. Se înțelege dela sine că executarea acestui îndrăzneț plan, din punct de vedere al realizării materiale, a cerut un oarecare timp de pregătire, care a fost însă nemăpomenit de scurt în raport cu obstacolele care trebuiau să fie învinse.

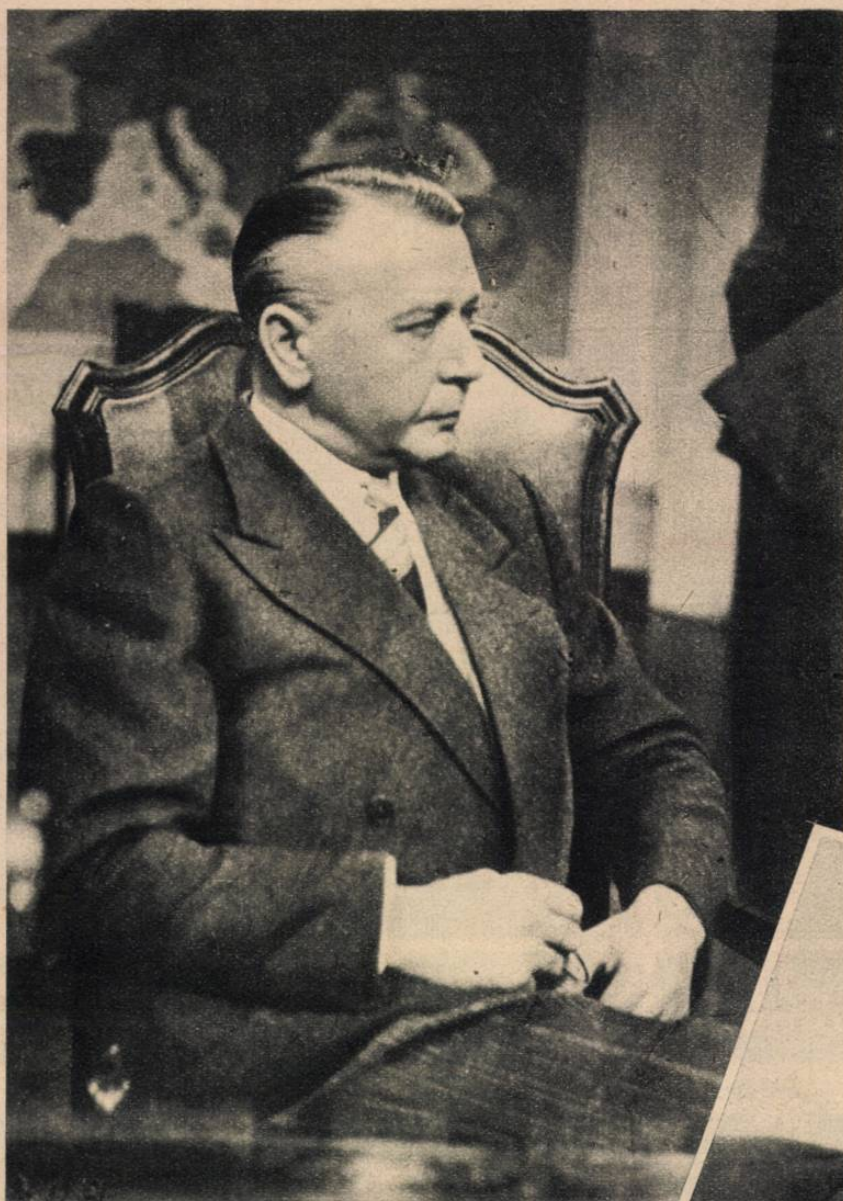
Ținutul din nordul Scandinaviei, Finlandei și Rusiei este acoperit de un mușchiu des, sub care se întind mlaștini — chiar dacă nu adânci — totuși în măsură să constituie o serioasă piedică în calea unei armate moderne motorizate.

Trupele care au luptat la Narvik au fost cele chemate să alerge în ajutorul Finlandei. Și spre a le da posibilitatea să străbată aceste ținuturi neospitaliere, armata de geniști germani a trebuit să muncească zi și noapte într'un ritm supranatural.

Cu prilejul acestor lucrări de mare anvergură a fost construit cel mai lung pod de lemn care există în lume. Nu e locul aci

lui ținută din filmul „Hotel Paradis”;

Hilde Krah! pentru frumusețea plastică a unui tablou realizat în filmul ei „Der Weg zu Isabelle” și

Veit Harlan și Kristina Söderbaum, pentru scena pe care o ve-

Georg Alexander, premiul pentru eleganță și distincție.

Albert Matterstock, premiat pentru ireproșabila lui ținută de june prim.

Veit Harlan și Kristina Söderbaum, premiați amândoi deodată pentru această scenă de film.

SOCIATIA cronicarilor cinematografici din Berlin a organizat un concurs, în cadrul căruia a premiat o serie de actori pentru ținuta lor artistică și o serie de scene din filme, pentru frumusețea și naturalețea lor.

Dacă sunteți curioși — și credem că sunteți — vă vom spune că, dintre actori, au fost premiați:

Willy Frisch, pentru felul degajat în care știe să interpreteze scenele de dragoste;

Georg Alexander, pentru eleganța și distincția lui în orice rol pe care îl interpretează. (Se relevă, cu acest prilej, creația lui din filmul „Das Mädchen von gestern Nacht”);

Albert Matterstock, pentru ireproșabila

Willy Frisch, actorul premiat pentru felul degajat în care interpretează scenele de dragoste.

Hilde Krah!, premiată pentru frumusețea plastică a acestui tablou.

FOTO: TOBIS

deți reproducă în cadrul acestei pagini și care — mărturisim — nu știm din ce film face parte.

În același timp, cronicarii berlinezi au premiat scene reușite din filmele: „Răscoala Burilor”, „Hotel Paradis” și „Atac la Baku” (de notat, că o bună parte din exteriorurile acestuia din urmă, au fost realizate în România).

Dar Asociația cronicarilor berlinezi își propune să nu se oprească aici și să continue premiile, pe măsura ieșirii noilor filme în premieră și a relevării calităților lor deosebite de către presă și public.

*Scene alese
ȘI ACTORI
premiați*

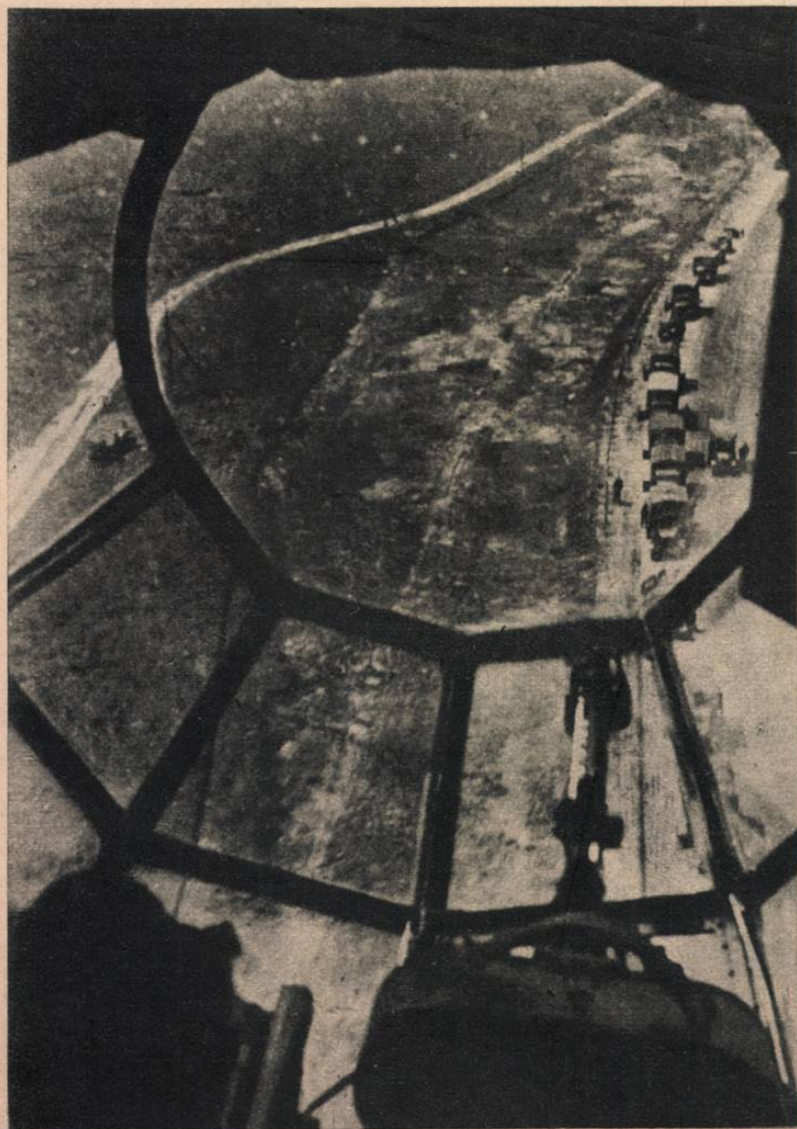

Instantanee grele

Publicăm în această pagină câteva dintre cele mai grele — și **deci**, mai rare — instantanee de război, luate de reporterii fotografi, cu riscul vieții.

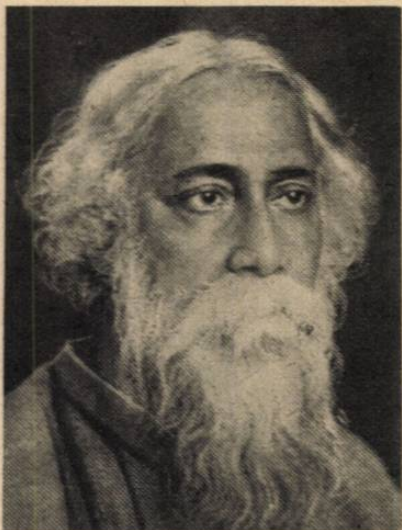
Iată în prima fotografie, de jos, două auto-camioane engleze încărcate cu benzină și muniții, care au fost incendiate de italieni în apropiere de Tobruk, făcând să ia foc, pe o mare întindere, tot nisipul înconjurător. Fotografia a fost luată dela 3 metri distanță, cu tot riscul exploziei. Iată, mai jos, în stânga, fotografia unei coloane motorizate germane, luată

dintr'un avion de recunoaștere tot german. *La dreapta:* Un instantaneu al bateriilor engleze de câmp în plină acțiune, lângă Tobruk, luat de un reporter italian, care a reușit să se strecoare până în spațele inamicului. *Dedesubt:* Un post de mitralieră italiană care continuă să tragă, cu tot tirul disperat al artileriei inamice, care lă repara. Și, în sfârșit, *jos:* O coloană motorizată italiană care înaintază printr'un adevărat baraj al artileriei engleze

E ușor să vă închipuiți acum, unde au stat și cum au luat aceste instantanee reporterii fotografi.

Rabindranath Tagore, poetul și filozoful hindus de celebritate universală, care a încetat din viață, săptămâna trecută

D. Renato Bova Scoppa, ministrul Italiei la București, rostindu-și cuvântarea cu prilejul inaugurării emisiunilor radiofonice pentru armata italiană

D-na General Antonescu vizitând cantina pentru răniți care funcționează în gara de Nord

*Mătase de cusut
Gutermann*

RESISTENT • ELASTIC

O LECTURĂ PASIONANTĂ:

„ROMANELE CAPTIVANTE”

In fiecare lună un nou roman.

CITIȚI

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

Bruno Mussolini, fiul Ducei, care a murit eroic, în ziua de 7 August, prăbușindu-se cu avionul pe care-l conducea, în timp ce lua parte la formarea unei escadrelor pentru o misiune de război

Petrache Lupu din Maglavit, care a cerut voie să meargă în Basarabia spre a propovădui cuvântul Domnului

Ghișeele Poștei au cunoscut o afluență extraordinară de filателиști cu prilejul punerii în vânzare a seriilor speciale de timbre scoase de Crucea Roșie.

Bine ras —

bine dispus!

CITIȚI

MAGAZINUL

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revistă săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București. Cec Postal 4093. Red. responsabil: G. Ionescu. Prețul abonamentelor: 6 luni (26 numere) lei 400; 3 luni (13 numere) lei 200. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, SĂRINDAR 5—7—9.

*Dacă
sunteți
curioși*

Suedezul Oskar Olsson, care deși în vârstă de 80 ani, a cerut să fie angajat voluntar și trimis să lupte împotriva bolșevicilor.

Această domnișoară, pe nume Gine Clavelin, a fost aleasă recent, regină a Expoziției Franței Europene, iar vaca pe care o ține de coarne a fost, la rândul ei, premiată la aceeași expoziție.

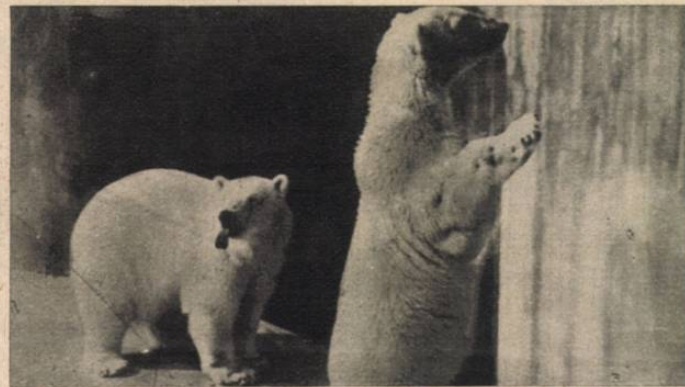
Două fete — una de opt și alta de 12 ani — care dansează din proprie inițiativă prin parcurile berlineze și fac chetă apoi pentru ajutorarea răniților din spitale.

Așa arată un orașel, străbătut de o autostradă modernă, în Libia, adică la marginea deșertului saharian.

Vă arătăm, mai sus, pe regina Expoziției Franței Europene. Iată aci și concurențele pe care le-a întrunit acest pasionant concurs disputat în „Grand Palais” de pe Champs-Elysee.

Doi pui de urși albi, aduși de soldații germani din regiunile polare și dăruiți grădinii zoologice din Berlin.

O trupă de actori chinezi care dă reprezentații prin orașele în care n'au ajuns încă bombardierele nipone.

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

Membrii guvernului, în frunte cu d. prof. Mihai Antonescu, ascultând, în genunchi, slujba care a fost oficiată Duminecă, la Sf. Patriarhie, pentru pomenirea eroilor morți pentru reintregirea Neamului.

M. S. Regina Mamă Elena a vizitat din nou spitalele cu răniți din Capitală. O vedem, în această fotografie, în mijlocul comitetului conducător al spitalului Polizu.

Iată plecarea în cursa ciclistă București - Ploiești - București, care a fost aprig disputată de așii pedalei noastre.

ANUL XV No. 760

21 AUGUST 1941

32 PAGINI 15 LEI

REALITATEA
BI
ILUSTRATA

INFRAȚIREA ARMELOR.

ORAȘE DESPRE CARE SE VORBEȘTE

Comunicatele asupra războiului din răsărit pomenesc mereu de Moscova, Petersburg, Kiev, Odessa și Sebastopol. Prezentăm cititorilor noștri, imaginea acestor orașe, care constituiesc punctele vitale ale organizației sovietice și către care se îndreaptă azi Cruciada popoarelor civilizate ale Europei.

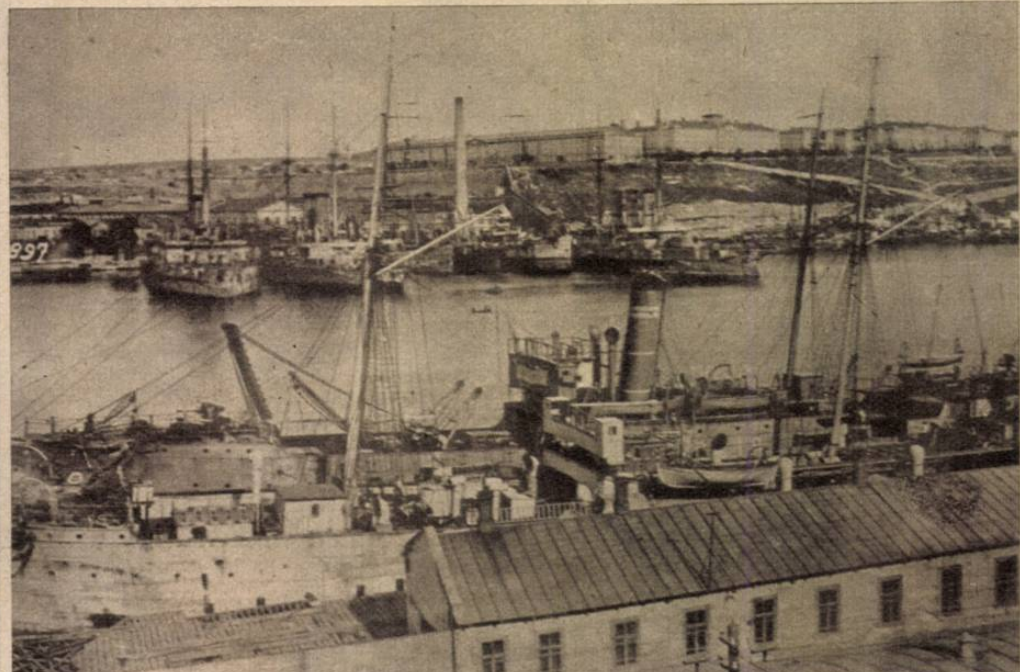
Moscova

capitala Rusiei. Oraș cu o populație de 3.600.000 locuitori. A fost întemeiat în anul 1328 de Ivan I. Contează ca al 7-lea oraș mare din lume.

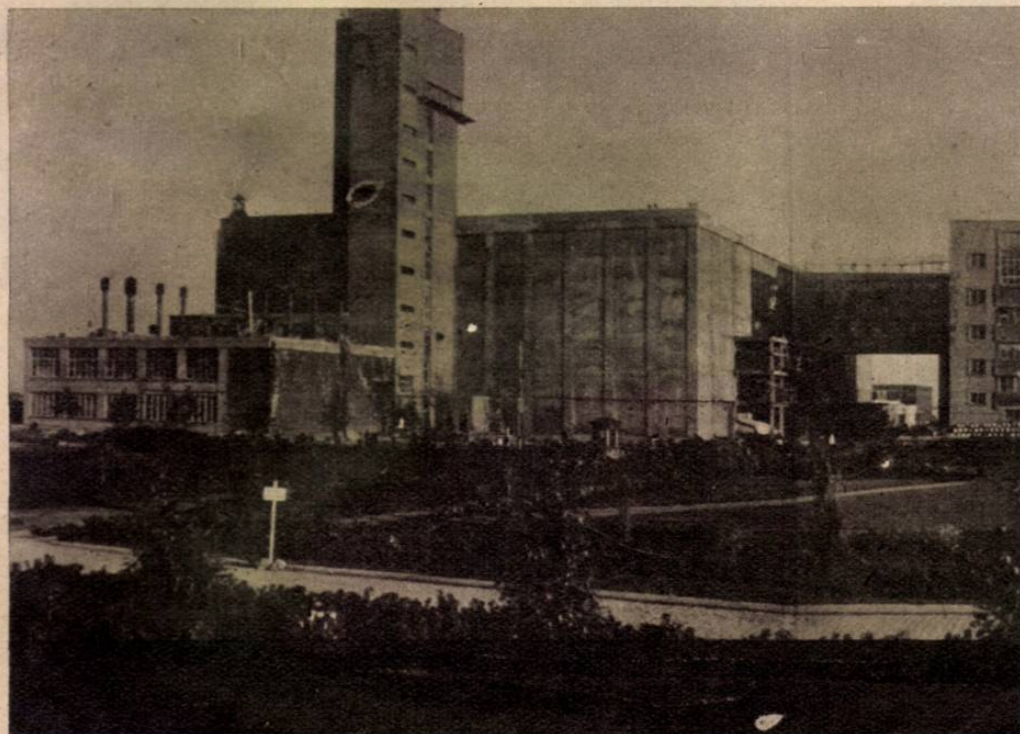
Kiev

unul dintre cele mai vechi orașe ale Europei răsăritene. Acum o mie și ceva de ani era capitală a primelor provincii slave, unite de ducele normand Igor I.

Sevastopol

cea mai mare bază navală a Rusiei la Marea Neagră. Se află în sud-vestul peninsulei Crimeea și are aproximativ 100 mii de locuitori.

Petersburg

al 16-lea oraș mare din lume, având o populație de 1.850.000 locuitori. A fost întemeiat în anul 1703 de Petru cel Mare.

Odessa

cel mai important port comercial al Rusiei la Marea Neagră. A fost întemeiat, în anul 1793, de Catherina cea Mare. Are cca 500 mii locuitori.

In clipele de repaos soldații germani și cei români glumesc între ei, intelegându-se de minune prin semne

Frăția de OTEL și SÂNGE

Umăr la umăr, — așa luptă soldatul român și cel german în cruciada contra bolșevicilor

NE FOLOSIM de cele câteva ceasuri care ne stau la dispoziție, între două sboruri, spre a face mici incursiuni în acele părți, spre a cunoaște oamenii și țara camarazilor noștri de arme.

În timp ce mașina noastră deapănă kilometru după kilometru pe drumul prăfuit, privirile noastre se pierd în aceste regiuni ca deasupra unei cărți cu cele mai frumoase imagini și în fața ochilor noștri trec femeile purtând pe umeri vedre cu apă și țărani cu fețele arse de soare, în căruțe trase de cai sau boi, purtând căciuli și cojoace de miel și întâmpinându-ne cu „Heil Hitler”, care pare să fie un salut cunoscut și agreat de toată lumea.

Dealungul liniilor de beton, cari vor constitui odată un memento în oțel și beton al trecutului, trecem prin sate pitorești la picioarele Carpaților. Peste tot unde ajungem uniforma germană constituie legitimația cea mai bună. Peste tot simțim, deși nu înțelegem limba oamenilor, un val al simpatiei și al bucuriei care leagă puncte de înțelegere și fără cunoașterea limbii.

Indiferent dacă întrebăm un factor poștal de direcția potrivită, sau vorbim prin semne cu un țăran de materia unei bluze naționale policrome, sau dacă suntem spectatori tăcuți dar interesați ai unui joc de seară pe străzile satului, peste tot suntem serviți și primim informațiuni cu aceeași grabă și serviabilitate. Fiecare simte aici că soldatul german a venit numai ca un prieten și aliat de arme, care nu vrea altceva decât să aducă acestei țări libertatea și un viitor mai fericit.

Un deosebit spirit camaraderesc leagă însă soldatul german de acel român. Întrăm pe aerodromul unui escadron de luptă românesc, lăsăm să ne explice aparatele și armele de bord și simțim stima cu care vorbesc românii de armata noastră aeriană, de efectul atacurilor noastre cu bombe și de abilitatea vânătorilor. La rândul nostru trebui să privim cu admirație la faptele tinereții și vitejei aviației românești, care în scurtă sa experiență s'a impus și în fața amicilor și ai inamicilor.

Camaraderia de arme româno-germană nu mai constituie o vorbă goală. Soldați viteji întăresc pe zi ce trece, pe câmpiile de luptă din Orient, prin sângele și sudoarea lor această legătură. În fiecare zi primește dovada acestui fapt soldatul german în contactul său cu populația din dosul frontului. Prietenia subscrisă cu sânge între cele două popoare este mult mai durabilă decât tratatele iscălite cu cerneală și constituie coloane de beton menite unei noi construcțiuni.

de

A. RICHARDT

correspondent de războiu

LUPTA în Mediterana

NOAPTEA pe care am petrecut-o pe puntea unei vedete ușoare, — un „mas” cum i se spune, este una din cele ce nu se pot uita niciodată.

Protagonistii sunt pentru un moment vedetele noastre ușoare. Acțiunea desfășurată în seara târzie și în noapte, deși izolată, are dreptul de a fi consemnată istoriei.

Cinci vedete așteaptă ordinele Comandamentului Marinei ca să intre în luptă. După amiază ritmul acțiunii generale converge spre marile evenimente care plutește în aer și se apropie de împlinirea lui. Aviația de recunoaștere mai activă de cât ori când, deodată dă alarma: un însemnat convoi englez a pornit

REPORTAJ DE RĂZBOI DE PE BORDUL UNEI VEDETE UȘOARE ITALIENE

Trei vedete ușoare italiene au pornit în misiune spre un punct al Mediteranei.

din Alexandria și se îndreaptă spre Canalul Sues. Formația inamică este constituită din trei crucișătoare de câte 10 mii tone și din patru contratorpiloare, care încearcă să forțeze trecătoarea pentru a putea ajunge pe coasta de nord a Cretei cu scopul de a ocroti trupele Albionului ce apără insula.

LA ATAC

Pentru inamic, a trece sau a nu trece, este o chestiune de o însemnătate vitală; înseamnă a rezolva

sau a nu rezolva problema strategică a zilei, dat fiindcă avantajele Axei au început atacul.

Trebuie să spunem că: trecerea ar trebui să fie o sarcină mai de grabă ușoară, pentru inamicul care se laudă de a avea supremația Mării. Ușoară? Noi italienii nu suntem de aceeași părere. Primele unități care atacă inamicul sunt două „S 79”. Valurile amurgului n’au coborât încă când cele două submarine năpustesc asupra convoiului englez izbutind să lovească cu o torpilă un crucișător. Una din navele mai stingheritoare fusese deci scoasă din luptă.

Un ceas mai târziu vine rândul vedetelor ușoare.

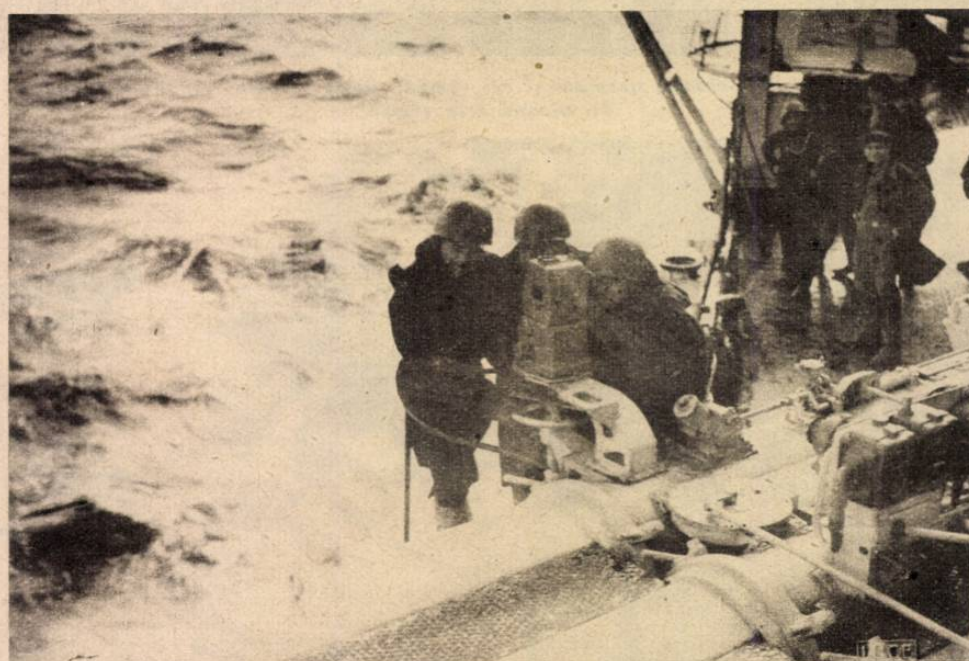
Noaptea era deplină și marea liniștită, condiții ideale pentru pândă și atac. Cei cinci comandanți ale micilor ambarcații italiene nu șovăiesc o singură clipă. Oțeliți în luptă și cu o pregătire care-i face dârzi și neînfricați, marinarii italieni trăiesc momentul luptei așteptat cu atâta înfrigurare. Vedetele noastre pornesc la atac. Răsfirate, înfruntă cu seninătate convoiul englez compus din

șase nave de război rămase încă neatinse: 2 crucișătoare de 10.000 tone și patru mari contratorpiloare. Riscul este mare, dar țintele sunt și mai mari iar prada este tentantă.

Căutarea înfrigurată nu durează multă vreme. Iată formațiunea „invincibilei” flote la doi pași de... torpilă. Cele cinci vedete lansează fiecare câte două torpile. Explozia care urmează numai de cât, înseamnă izbândă. Unitățile atacate primesc lovitura în plin, se împrăstie, executând o manevră rapidă de apărare, încep să reacționeze.

CUM AU FOST PUSE PE GOANA TREI MARI UNITĂȚI, DE VEDETELE UȘOARE

Contratorpiloarele pornesc în urmărirea vedetelor ușoare. Pe acestea, însă, furia englezilor nu le sperie. Se răsfiră și se furișează cu toată iuteala, pierd contactul, risipindu-se în negura tragice nopți. Fără un singur rănit pe bord, fără cea mai mică stricăciune „mașinile” italiene ajung la debarcaderul cel mai sigur. Pe lângă satisfacția de a fi scăpat tefere, o mai au și pe aceia de a fi văzut cum alte două crucișătoare engleze s’au oprit, clătănându-se, din pricina avariilor datorite intervenției lor. Trei victime deci. Și cu încă un contratorpilor

Pe o unitate de război din Mediterană, marinarii italieni verifică tuburile aruncătoare de torpile.

Hidroavion italian îmbarcându-și echipajul pentru un zbor de recunoaștere.

lovit, cum s’a aflat mai târziu, ele se ridică la patru. Dar gloria acestei excepționale nopți de război nu a încetat. Cele cinci vedete ușoare se găsesc de câteva ceasuri în radă, când pe neprevăzute începe un bombardament naval. Inamicul se răzbună: a organizat expediția de pedepsire cu cele trei contratorpiloare rămase. De data aceasta ofensiva britanică este mai violentă și mai sigură. Vedetele sunt în mare primejdie. Alte posibilități de apărare nu mai sunt și nici nu se pot pregăti în câteva minute. O luptă navală — se știe — depinde de câteva clipe

Ce fac vedetele? cu o nemaipomenită îndrăzneală, cu o hotărâre ce va fi înscrisă în al lor *curriculum vitae*, pornesc îndată spre inamic, astfel cum s’ar avânta o patrulă neînfricată împotriva unui întreg batalion. Și atunci s’a confirmat încă odată valoarea imponderabilului și a neprevăzutului. Fie că au rămas impresionați de vâjăitul motoarelor, ori s’au înșelat asupra numărului și calității vaselor pornite la atac, cele trei torpiloare de vânătoare și-au întrerupt bombardamentul, dând bir cu fugiții. Firește nu s’au mai îndreptat spre Creta, ci spre Alexandria.

CELSE SALVINI

DUMNEZEU NE-A FERIT CĂMINURILE ȘI AVEREA DE FOCLUL GHEENEI BOLȘEVICE. CUM PUTEM ARĂTA PRINOSUL NOSTRU DE RECUNOȘȚINȚĂ DECÂT AJUTÂND PE CEI NĂPĂSTUIȚI PRIN IMPRUMUTUL REINTREGIRII ?

Ce înseamnă și cui se acordă CRUCEA DE FIER

O RDINUL Crucei de fier a fost înființat de regele Frederic Wilhelm al III-lea, ca distincție de onoare pentru ofițerii și soldații armatei prusiene, la 10 Martie 1813. Creatorul artistic al distincției este marele arhitect și decorator Schinkel.

În 1870, 1914 și 1939, ordinul a fost reînființat. Există Crucea de fier cl. II-a, cl. I și Crucea mare a Crucei de Fier (pentru lupte câștigate). În afară de aceasta, există Crucea de fier pe steaua din aur, așa

Trei eroi ai armatei germane recent decorați cu Crucea de Fier (de sus în jos): Locotenentul Czernik, care a susținut victorios 130 de lupte aeriene; Căpitanul Noeske, care s'a relevat în minarea din avion a porturilor britanice și Majorul Heymer, care a jucat un mare rol pe frontul african.

D. General Antonescu a primit cea mai înaltă distincție germană de arme: Crucea de Cavaler al Crucii de Fier.

Gestul Fuehrerului constituie nu numai un omagiu adus geniului militar al Generalului ci și o recunoaștere și o consacrare a eroismului ostașului român din partea Comandamentului celor mai mari bătălii din istorie.

numita „Cruce Blücher”, cu care au fost decorați numai mareșalii Blücher în 1815 și Hindenburg în 1918.

Astăzi, Crucea mare a Crucei de fier o are numai mareșalul Goering.

La 1 Septembrie 1939, Fuehrerul a reînființat ordinul Crucei de fier. Spre deosebire de 1813, 1870 și 1914, Crucea de fier de astăzi are în mijlocul crucei din fier cu marginea de argint, svastica în locul W-ului

Pour le mérite, creat în 1740 de Fre-

D. General Antonescu a purtat pentru prima oară înalta distincție de arme germană, când s'a întâlnit cu d. ministru dr. Clodius, la Chișinău, cu care-l vedem în această fotografie.

Locotenentul Rudorfer, unul dintre cei mai tineri eroi germani, care s'a relevat în 145 de lupte aeriene, doborând numeroase avioane inamice.

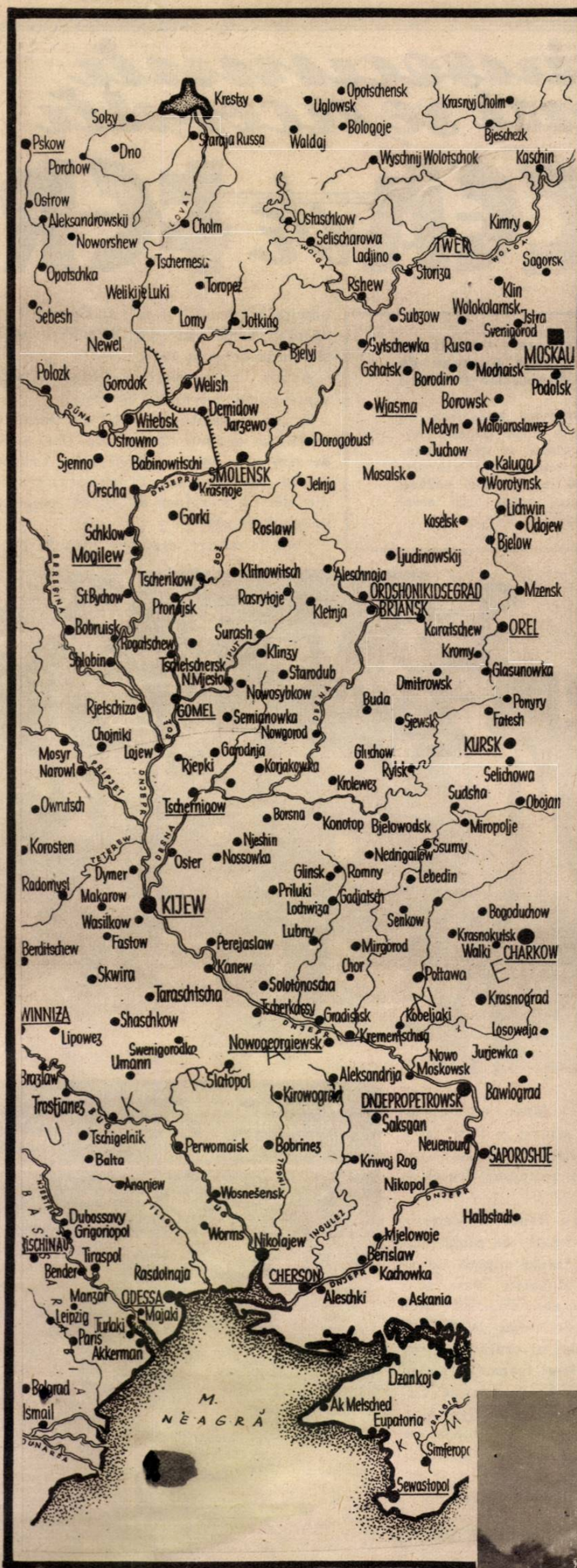
deric cel Mare, nu se mai acordă astăzi; în locul ei a fost înființată Crucea de cavaler al ordinului Crucei de fier.

Pentru fapte de vitejie extraordinare, de pildă pentru un număr anumit de avioane doborâte, vase scufundate, etc., s'a creat încă frunza de stejar la Crucea de cavaler al ordinului Crucei de fier, frunza de stejar cu spade la Crucea de Cavaler al ordinului Crucei de fier, precum și frunza de stejar cu spade și briliante la Crucea de Cavaler al ordinului Crucei de fier.

D. General Antonescu, după decorarea sa cu Crucea de Cavaler al Crucii de Fier.

Harta ținuturilor în care se desfășoară luptele, dela Staraia Russa până la Marea Neagră.

Populația ucrainiană salută cu entuziasm sosirea armatelor române.

*Cum a best
incercuțată*

Post de artilerie antiaeriană, supraveghează văzduhul, în timp ce trupele române înaintează tot mai adânc în Ucraina.

Patrulă românească în urmărirea ultimelor resturi ale trupelor bolșevice din Sudul Ucrainei.

Stânga: Cuib de mitralieră urmărind mișcările inamicului în apropierea unei localități de pe malul Tiligului.

Dreapta: Drumuri pe care le-au parcurs trupele române prin satele ucrainiene, în urmărirea bolșevicilor.

Odessa

După ultimele comunicate de război, se poate vedea că trupele române, care luptă acum în Ucraina, au avut, printre alte misiuni importante și pe aceea de a înconjura și ataca Odessa, unul dintre punctele cele mai dărz apărare de sovietici, — misiune pe care soldatul român a știut s'o ducă la îndeplinire, uluind și băgând spaima în bolșevici, prin vitejia lui. În aceste pagini, redăm câteva aspecte fotografice luate în timpul înaintării trupelor noastre, precum și o hartă amănunțită, pe care se poate urmări exact întreaga evoluție a frontului de Est.

Sentinelă românească, scrutând zarea, de pe malul Bugului. →

← Iată aici un șir nesfârșit de vehicule de război întâlnite de trupele noastre pe un drum ucrainian. Toate sunt distruse, semn că pe aici au trecut mai înainte vitejii aviatori ai noștri cari nici de data aceasta nu și-au greșit ținta.

↓ Tancurile românești urmăresc fără încetare trupele bolșevice, silindu-le să primească lupta.

de TOA LUM

Asociațiile feministe
organizat un concurs pentru
uniformelor necesare în ca-
litate uniformelor alese
spre dreapta): o fată din
nautic, o infermieră, o lu-
aeronautică și o fată
alimentării.

Falangisti spanioli din „Divizia Albastră” luându-și rămas bun de la soțiile și prietenii lor, în momentul îmbarcării în trenuri pentru frontul din Răsărit.

Soldații germani din serviciul sanitar nu neglijează nici populația civilă din apropierea frontului. Iată-i aici pansând o țărăncă ucrainiană, care a fost rănită de bolșevici, înainte de sosirea trupelor germane.

Ducele vizitând Școala Centrală de pompieri din localitatea Campo, dintre cele mai moderne instituții de acest gen din lume.

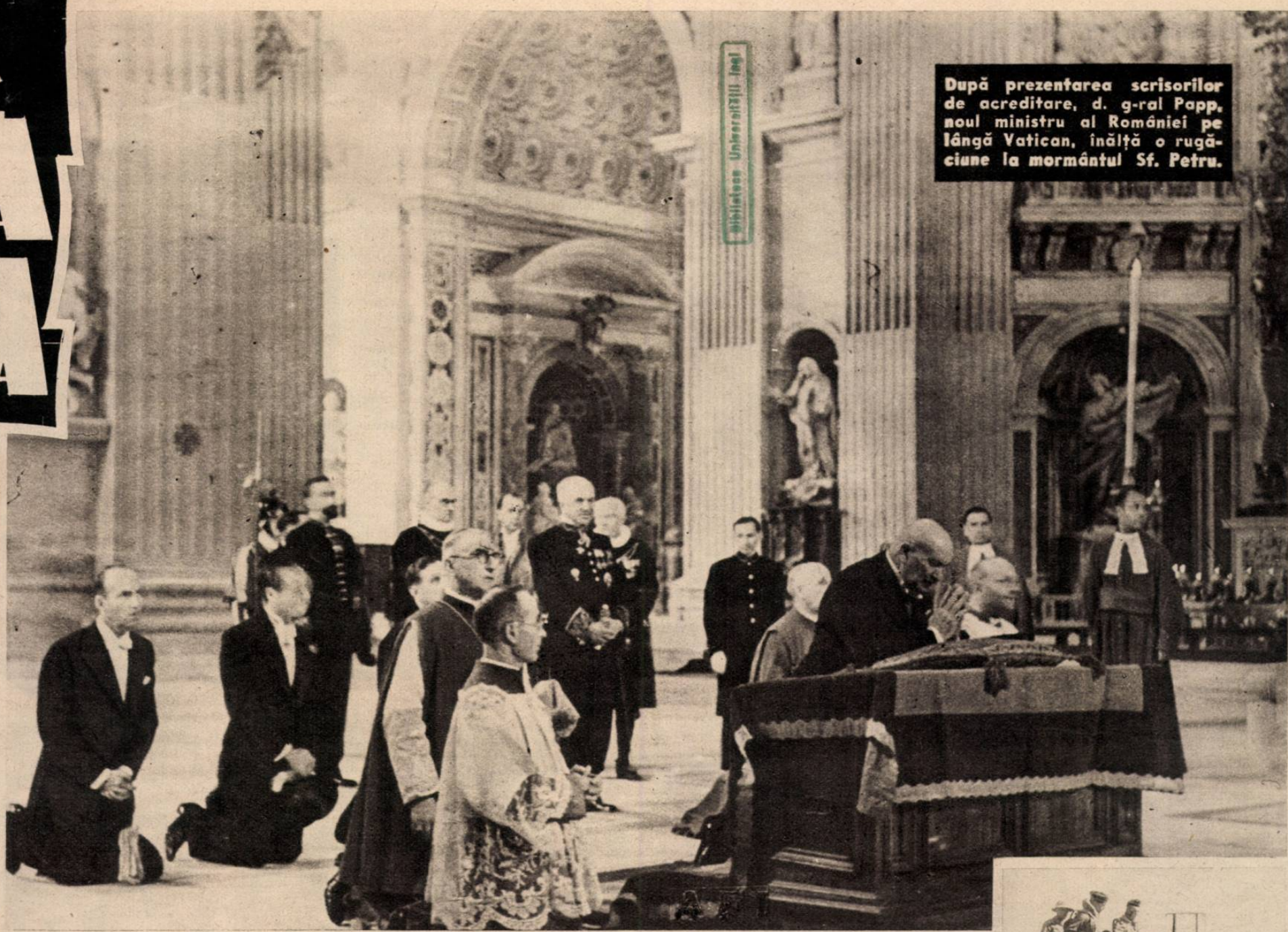

TA EA

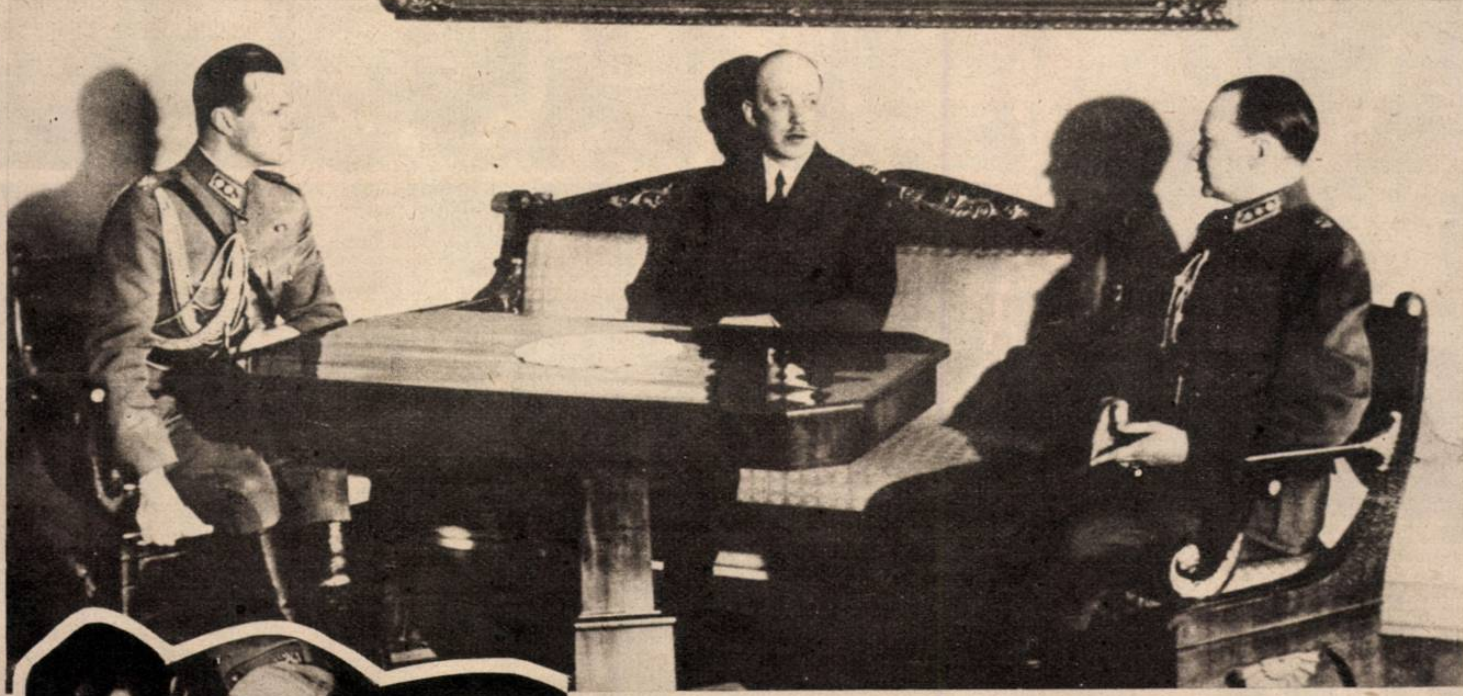
mericane au
tru alegerea
az de război.
dela stânga,
corpul aéro-
voluntară, o
crătoare din
din serviciul

nnella, una

După prezentarea scrisorilor de acreditare, d. g-ral Papp, noul ministru al României pe lângă Vatican, înălță o rugăciune la mormântul Sf. Petru.

Artileria grea și aviația italiană au intrat în acțiune, pe fro-tul de Est, odată cu tancurile și infanteria. Iată (sus) un avion gata de a decola pentru o misiune și (jos) un tun de mare calibru lansând obuze asupra liniilor bolșevice.

Sus: Președintele Finlandei ținând o conferință cu doi ofițeri de Stat Major. Dedesubi: Urmărind pe hartă planul strategic al războiului împotriva bolșevicilor.

Profesorul arată soldatului cum să înoate cu greutatea în spinare.

Sunt soldați din infanteria italiană și din armele de geniu și de pionieri.

Ranița încărcată va fi înlocuită în caz real de câteva chilograme de fier sau de alte materiale de construcție, cu ajutorul cărora se vor reface la repezeală podurile sfărâmate și liniile distruse.

Soldații aceștia nu înoată deci de plăcere și nici din înclinație sportivă. Ei se pregătesc de luptă; cu alte cuvinte își completează instrucția pe care au primit-o pe uscat.

Instructorul acestor oameni îi învață cum se poate înota cu o încărcătură în spinare fără să înghită apă.

Înnotul este însă o necesitate absolută pentru armata modernă, care înainteză rapid. În cursul actualului războiu s'au văzut cazuri în care infanteria a fost imbarcată și trimisă peste mări să debarce undeva pentru crearea unui front ofensiv sau defensiv.

În campania din Polonia s'au văzut generali germani, care au trecut Vistula înot, pentru a fi pe țărmul opus în vederea construirii podurilor. Iată deci utilitatea înotului pentru infanteristul care în războiul actual a încetat de a mai fi „un copil al pământului” — „infans terrae” — și a devenit un fiu al apei și al văzduhului.

În războiul acesta care se duce pe fronturi largi ce înglobează mări și oceane, înotul face parte din instrucția soldatului.

Pentru italieni, care au de apărut 8000 de kilometri de coaste maritime, înotul este mai mult decât un sport, este un comandament al bunului soldat. În ilustrațiile noastre vedeți mai mulți soldați italieni care-și primesc instrucția de buni înotători într-una din frumoasele piscine ale armatei fasciste.

Fiecare soldat, cu ranița în spate și cu casca pe cap, își așteaptă rândul la exercițiul de înot, așa cum vedem aici (dreapta și jos).

Ranița și casca, — iată lucrurile pe care soldatul trebuie să le ia cu el și în apă.

Când INFANTERIA ÎNNOATĂ

În fiecare dimineață, în zori de zi, apele adormite și curate ale piscinei sunt turburate de plongeanele unor înotători curioși. Nu sunt nici sportivi, nici profesioniști ai marilor concursuri de înot care se pregătesc pentru vreo competiție. Sunt soldați!

Dar ce fel de soldați sunt aceștia care se avântă în apele piscinei pe jumătate goi, dar purtând pe umerii lor o parte din echipamentul de luptă și de marș al luptătorului?

Exerciții de înot într-o piscină militară italiană.

Într-o COLONIE de RĂZBOI

CÂND a început războiul, printre primele măsuri pe care guvernul german le-a studiat a fost și aceea care trebuia să cruțe pe copii de spaimele și primejdiile războiului aerian.

Problema consta în scoaterea copiilor din orașele care puteau să fie ținta atacurilor aeriene și în ducerea lor în regiuni mai puțin sau deloc primejdite.

Această „șansă” de a fi scos din zona de foc nu era un lucru care trebuia acordat numai anumitor copii, ci tuturor copiilor germani din regiunile amenințate și vulnerabile în ceea ce privește posibilitatea unor atacuri aeriene.

Intrucât era vorba de o măsură cu caracter colectiv, ea cerea un studiu serios și o soluție impecabilă.

Trimiterile de copii trebuiau să fie în același timp gratuite și voluntare.

Totuși în anumite cazuri în care părinții nu vroiau să se despartă de copiii lor, statul prin organizațiile sale intervenea forțând aceste trimiteri care dela începutul războiului au luat un caracter de protecție a vieții și sănătății copilului.

Statul german a ales pentru coloniile de copii regiuni de o frumusețe naturală extraordinară, condiții climatice minunate și a știut să combine aceste două condiții cu un trai igienic, ceea ce dă coloniilor de copii aparența unor vilegiaturi admirabile.

După terminarea lecțiilor încep plimbările și jocurile în aer liber. Copiii fac canotaj.

Împărțirea poștei este o ocupație plăcută pentru tinerele fete. Iată două draguțe postărițe încărcate cu pachete trimise de părinți.

Poftă uriașă de mâncare a copiilor din colonii, este un lucru de satisfacție și în același timp de amuzament pentru supraveghetore.

Sporturile în aer liber sunt practicate sub formă de jocuri amuzante, așa cum vedem în această cursă de obstacole.

Un concert al micelor coloniste, în timpul unei excursii.

Condițiile materiale pentru cazarea și îngrijirea acestor copii sunt absolut ideale.

Hanurile cele mai bune din regiunile de munte, hotelele și pensiunile cele mai elegante din stațiunile climatice și balneare de prim ordin au fost dela început locurile de adăpost al copiilor germani.

La început, organizatorii acestei vaste și utile opere sociale s'au gândit cu groază la dificultatea de ordin psihologic pe care o astfel de transplantare o va putea crea. S'au gândit anume că nu toți copiii vor putea suporta, ca de altfel nici părinții, o despărțire pentru un termen mai îndelungat.

Totuși, în momentul realizării primelor colonii, organizatorii și-au dat seama că dificultatea fusese exagerată, întrucât copiii s'au aclimatizat foarte repede cu noile lor condiții de viață.

Viața în grup cu ceilalți copii, prietenii care se încheagau între supraveghetore și micile pensionare au micșorat dorul de casă și au cimentat atmosfera plină de camaraderie din colonii.

Pe de altă parte părinții care au dreptul să-și viziteze oricând copiii au putut constata că îngrijirea ce se dă odraslelor lor întrece și cele mai optimiste așteptări.

Mulți dintre părinți au fost preocupați de problema educației copiilor, care în cazul plecării în coloniile de război n'ar mai putea frecventa școli bune. Unii dintre

(Continuare în pag. 14-a).

despre FOTOGENIE★

ANUMITE lucruri în viață sunt inexplicabile. Se poate spune și despre fotogenie. Aceasta cel puțin este părerea multor regisori și actori cari, oricât s'au căsnit n'au reușit să deslege misterul obiectivului cinematografic.

Fotogenie, în limbaj popular înseamnă „a reuși perfect într-o fotografie”. În limbaj cinematografic înseamnă „a reuși perfect în orice fotografie”, adică a da același rezultat sub orice unghi și în orice mișcare a-i fi fotografiat.

Mulți cred că a fi fotogenic este un dar de la natură, un dar pe care, firește, îl poți pune în și mai mare valoare cu ajutorul fardurilor speciale.

Sunt totuși actrițe care nu au nevoie decât

CAMILLA
HORN

de foarte puțin fard, spre a da rezultate minunate pe banda fotografică. Acestea sunt adevăratele figuri fotogenice. Și printre ele, am putea releva, azi, în studiourile germane pe: Camilla Horn, Anneliese Reinhold, Magda Schneider (cel mai fotogenic profil), Hilde Weissner și Mady Rahl.

Am avut, desigur, prilejul să vedem multe filme cu aceste actrițe și vom mai vedea încă, în noua stagiune, altele și mai interesante. Ei bine, urmăriți-le cu atenție și veți constata că, sub orice unghi și în orice poziție ar fi cinematografiate, aceste actrițe își păstrează frumusețea nealterată de obiectivul aparatelor.

Aceasta este ceea ce numim *fotogenie adevărată*.

Anneliese Reinhold, femeia cu cea mai fotogenică privire.

(FOTO: TOBIS)

HILDE WEISSNER

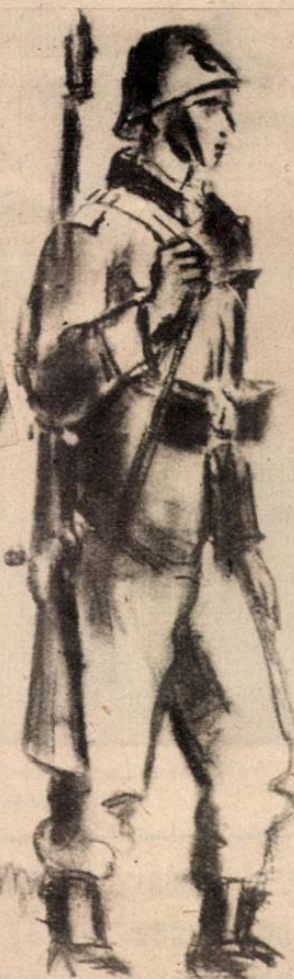
MADY RAHL

Anestin: La
baionetă

Vănătoru: În drum spre unitate

Vănătoru: Sentinelă

Giurgea: În luptă
cu bestia bol-
șevică

Războiul VĂZUT DE PICTORII NOȘTRI

Ștefan:

Pornind la atac

PE VREMEA când războaiele se duceau într'un ritm mai lent, imaginile aspre și apocaliptice ale luptelor erau surprinse de ochiul artistului care le reda cu penelul sau cu creionul.

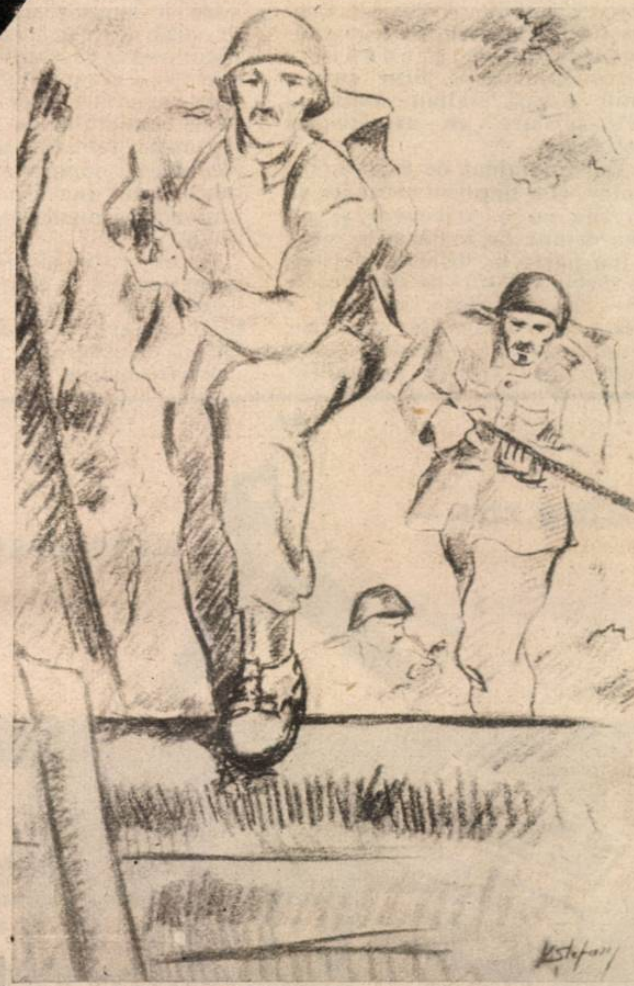
Aceste viziuni aveau meritul de a fi fost trăite și simțite de artist. Cronică războaielor trecute poate fi ilustrată cu aceste imagini și icoane ale luptei redată de artistul soldat. În trecutul nostru istoric, pictorul Grigorescu, una dintre cele mai trainice valori ale plasticii naționale, a ținut să illustreze ca pictor de război. El a pictat chipul ostașului român și scene din bătălia de la Plevna.

În războiul actual, care se duce cu mijloace tehnice perfecte, ochiul mecanic al aparatului fotografic înlocuiește mâna și sensibilitatea artistului. Aparatul de foto-film are puțină mecanică de a reda instantaneele luptelor celor mai teribile.

Totuși alături de ochiul mecanic și inert al aparatelor de filmat și de fotografiere, interesează și interpretarea artistului care filtrează prin sensibilitatea sa spectacolele dramatice ale luptelor uriașe care se duc acum pe frontul din Răsărit.

Un grup de pictori români aflați pe front, au redat în crochiuri vii și dinamice caracterul soldatului român care luptă pentru un ideal european și creștin.

Prezentăm cititorului aceste imagini ale acestei lupte istorice în care și artistul ține să fie prezent pentru a nemuri chipul și dăruirea luptătorilor noștri.

Romanați: Bivouac în
apropierea frontului

Sulzianu: (redactorul
revistei noastre): Tun
antitank

D-na General Antonescu a cununat un ofițer rănit, la spitalul 303, de sub egida Consiliului de Patronaj

M. S. Regele Mihai întreținându-se cu primul ministru plenipotențiar al Croației la București, E. S. Edo Bulat, la castelul Peleş, după primirea scrisorilor de acreditare prezentate de noul diplomat

Un bun prieten al României, decorat cu Crucea de Război

Regele Impărat, în urma raportului înaintat de către comandantul suprem al forțelor armate italiene, a acordat Crucea de Război cu spade sublocotenentului de grenadieri Indro Montanelli, bine cunoscutul ziarist italian, amic al țării noastre, cu următoarea motivare:

„Correspondent de război, voluntar, și-a împlinit delicata sa sarcină cu o pricepere și un elan demne de toată admirația. A lua parte la diferite acțiuni de război, alături de elementele cele mai avansate, cu care a intrat în teritoriile cucerite, dând o dovadă de curaj senin și de dispreț față de primejdie.

Muncitorii italieni fotografi neintrecuți

În sălile marelui ziar torines „La Stampa” a fost organizată o mare expoziție de fotografii realizate de muncitorii uzinelor Fiat grupați în secția Dopolovaro a acestor uzine. Critica de artă a fost unanimă în a recunoaște, că expoziția de fotografii a muncitorilor italieni, prin varietatea temelor, îndrăzneala punctului de vedere în făptuirea tehnică și gustul alegerii și compunerii subiectului, este una din cele mai importante manifestări ale genului.

În expoziția de fotografii a muncitorilor „Dopolovoriști” sunt expuse toate formele și toate genurile de fotografie de la microfotografie și până la măririle uriașe.

Ghișeele de înscriere la Imprumutul Reintegrării au fost luate cu asalt de cetățenii Capitalei, conștienți de opera patriotică pe care o înfăptuiesc, contribuind la refacerea țării

Bine ras —

bine dispus!

ROTBART

LUXUOSA

CURA DE BAI DE IOD LA DOMICILIU

Când guta s'a instalat în vârful degetelor și reumatismul s'a cuibărit în oase, nu rămâne decât să facem Băi de Iod.

Dacă împrejurările nu vă permit să părăsiți domiciliul, nu înseamnă că trebuie să renunțați la îngrijirea sănătății Dv. Există SAREA NATURALĂ DE IOD DE BAZNA.

O baie de IOD DE SARE DE BAZNA făcută acasă e tot atât de eficientă ca o baie naturală, având în plus avantajul că nu costă decât o cheltuială minimă.

Reumatismul, scrofuloza, durerile de încheieturi și de oase, bolile de piele și de femei sunt tratate radical prin SAREA IODATA DE BAZNA.

Sarea naturală de Iod de Bazna se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile în pachete originale a 1, 4 și 10 kgr.

INTR'O COLONIE DE RĂZBOI

(Urmare din pag. 11-a).

acești părinți își făcuseră o idee complet greșită despre anumite școli rurale și despre populația acestora. Spre surpriza lor, în coloniile organizate în sate, s'a putut constata că în multe cazuri copiii proveniți din oraș erau, din punctul de vedere al dezvoltării, inferiori copiilor de țară.

Copiii sunt puși sub directă supraveghere a unor educatori și educatoare admirabile. Ei se duc la școală și își urmează cursurile. În timpul vacanțelor ajută țăranilor la muncile agricole, făcând exact ce fac și copiii de țară. După amiezele sunt consacrate studiului, odihnei și jocului. Viața regulată și atmosfera pașnică a locurilor, influențează asupra sănătății și stării sufletești a copiilor în astfel de măsură, încât majoritatea lor se îngrășă și deși depun și eforturi fizice în perioada de muncă ei se întăresc și își consolidează sănătatea.

O INVESTIȚIE SIGURĂ ȘI O DATORIE CETĂȚENEASCĂ: IMPRUMUTUL REINTREGIRII.

*Dacă
sunteți
curioși*

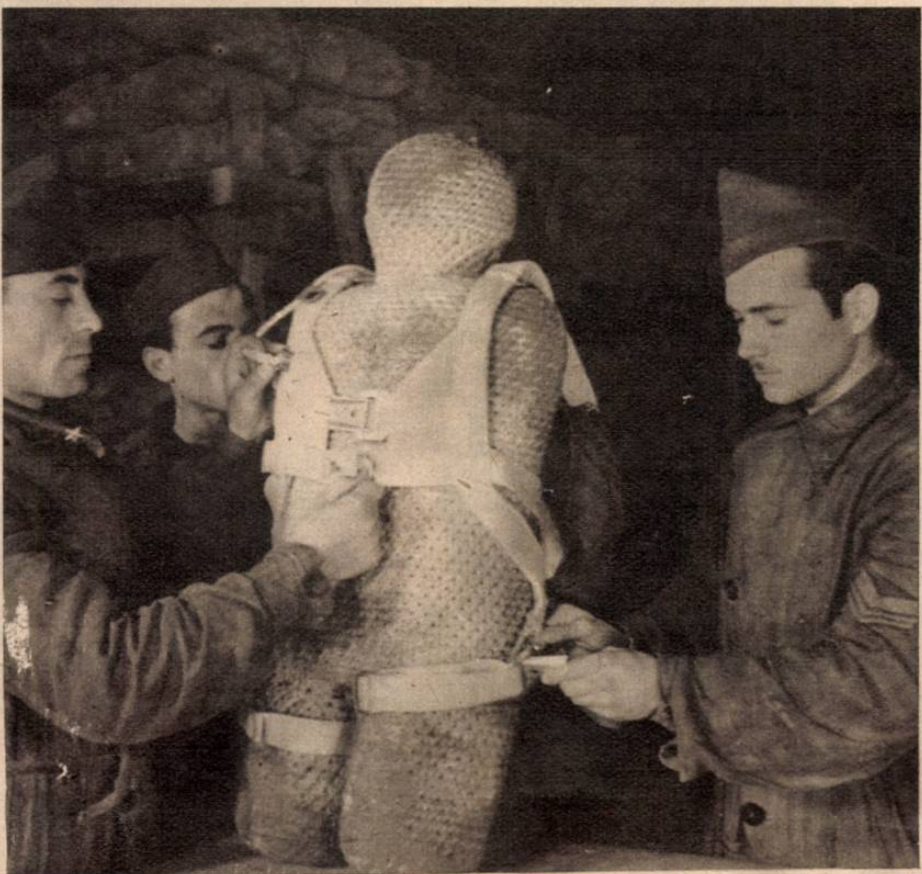
„Pasărea Paradisului” — nu a celui ...sovi-
etic, bineînțeles — așa a fost su-
pranumită această dansatoare spaniolă, care
s'a lansat dansând cu o pelerină de ...fulgi
multicolori.

În spitalele germane cu răniți de război a
devenit foarte populară această figură de
comic, care ține să veselească, pentru câteva
minute lumea celor suferinzi

Trei fete sue-
deze, eleve ale
unei școli
de dans din
Stockholm, dau
spectacole în
parcuri publice
și fac apoi chetă
pentru Crucea
Roșie Interna-
țională

Americanii au inventat acest aparat de măsurat ...sex-appeal-ul
actrițelor. Supusă la o probă, care a constatat dintr'un sărut
de patru minute Marlene Dietrich a dat ameteți partenerului
ei, studentul Robert Moore

Dacă sunteți curioși, puteți vedea din această fotografie luată
într'o școală italiană, cum se încearcă parașutele. Păpuși de
greutatea omului sunt prinse de parașută și lansate apoi din
avion, spre a verifica perfectă funcționare a parașutelor
proaspăt ieșite din fabrică

SĂ DOVEDIM CĂ ȘTIM SĂ FIM RECUNOSCĂTORI PATRIEI ȘI GENERALULUI, SUBSCRIIND CÂT
MAI MULT LA IMPRUMUTUL REINTREGIRII.

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

Răniții din spitalul Liceului Central de Fete ascultând melodii naționale cântate de maestrul Grigoraș Dinicu

Duminică s'a redeschis strandul Floreasca care a fost luat cu asalt de populația Capitalei, așa cum vedem în fotografia aceasta prinsă de reporterul nostru.

De ziua Marinei au avut loc înălțătoare slujbe religioase în toate bisericile țării. Iată aici un moment din timpul slujbei oficiate la biserica Sf. Spiridon din Capitală în prezența d-lui ministru amiral Păis.

Stânga: D-na Maria General Antonescu și d. G. Mironescu, au botezat șase copii ai unor familii sărace din cartierul Ghica-Tei.

Dreapta: Tot d-na General Antonescu a cununat patru răniți dela Spitalul Colentina, pe care îi vedem plecând alături de miresele lor în carul cu boi, după oficierea ceremoniei religioase.

BOGA REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

ANUL XV No. 761

28 AUGUST 1941

32 PAGINI 15 LEI

EL ÎȘI DĂ VIAȚA PENTRU ȚARĂ. VOI CE DAȚI?

Arde MOSCOVA

Fiecare bombardament german face ravagii extraordinare în instalațiile militare și în uzinele Moscovei. Iată mai sus, o interesantă fotografie documentară, luată de aviatorii germani, după efectuarea bombardamentului și în care se văd numeroasele incendii și distrugeri provocate de acest raid.

Aceste bombardamente distrugătoare au fost ordonate după cum se știe, de Fuhrer — pe care-l vedem în această fotografie, la Marele Cartier al Frontului Răsăritean — ca represalii pentru atacurile aviației sovietice împotriva orașelor deschise București și Helsinki.

MAREA

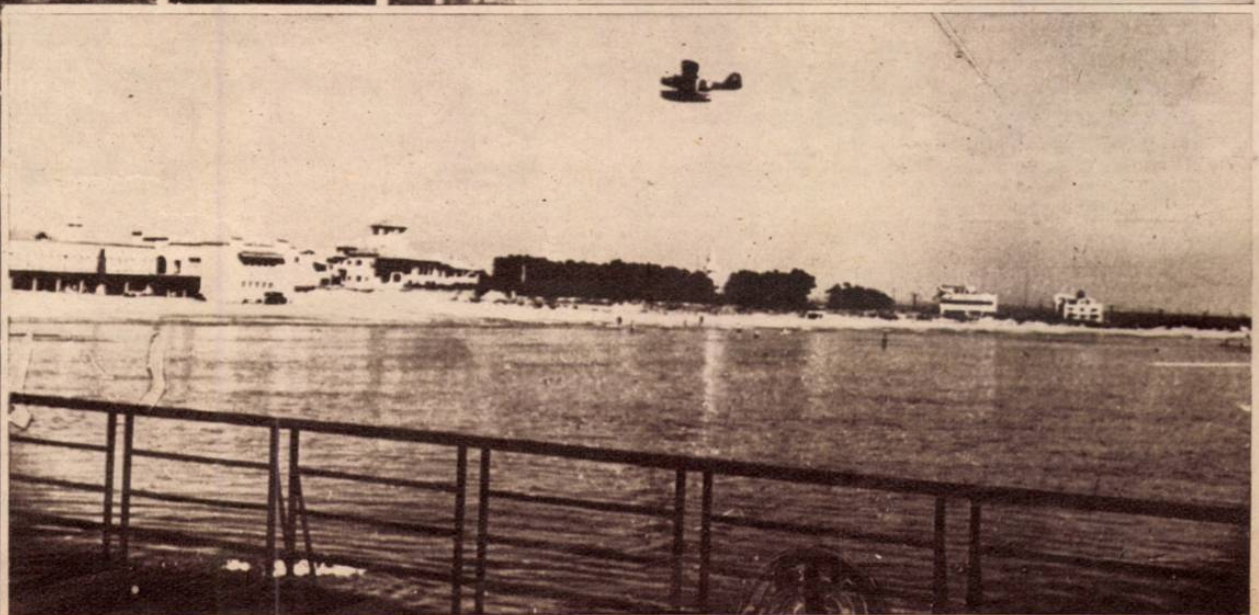
Cu toată marea lor inferioritate numerică față de inamic, unitățile noastre navale, au reușit, cu o vitejie ce va rămâne în istorie, nu numai să apere litoralul românesc, dar chiar să dea atacuri isbutite, departe, în larg, contra vaselor de război sovietice.

Iată (la stânga) unul dintre submarineele noastre, puternic înarmat, dispărând în adâncime, spre a se apropia, nevăzut, de bazele inamice.

La dreapta vedem unul dintre tunurile antiaeriene instalate pe un monitor românesc, care are misiunea de a apăra coastele împotriva avioanelor dușmane.

Tot la dreapta (dedesubt) vedem, deasemenea, una dintre cele mai moderne piese de artilerie anti-aeriană, instalată pe bordul unei vedete românești, care patrulează în Marea Neagră.

Iar jos, momentul în care un hidroavion românesc se întoarce dintr-o misiune isbutită.

*Dela
La*

KUTUSOV Stalin

IN anul 1812, când armatele lui Napoleon se îndreptau asupra Moscovei, generalul rus, Kutusov, a recurs la ultima armă de care mai dispunea, ordonând devastarea ținutului prin care aveau să treacă trupele franceze.

Urmările acestei tactici sunt cunoscute. Armatele lui Napoleon, lipsite de cele necesare și neavând mijloace pentru aprovizionare, au trebuit să bată în retragere, după ce ajunseră la Moscova, pe care o găsiseră deasemenea în flăcări.

Sus: Sat incendiat în sectorul central al frontului.

Dreapta: Așa a fost găsit orașul Smolensk de trupele germane, după retragerea bolșevicilor.

Toate acestea s'au petrecut însă acum 130 de ani.

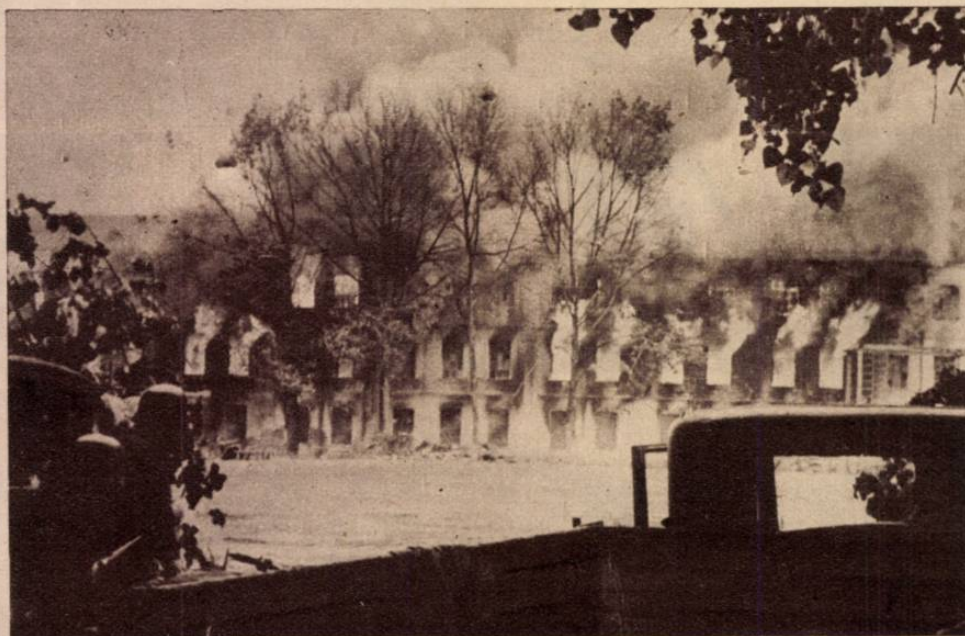
Între timp s'au întâmplat unele lucruri care ar fi trebuit să puie pe gânduri pe actualii conducători dela Moscova: În Rusia au fost construite căi ferate, șosele, care — oricât ar fi de prost întreținute — tot pot fi utilizate. Și, în afară de toate acestea, o armată motorizată are posibilitatea să treacă peste aceste

**CINE VA SUFERI DE PE
URMA DISTRUGERILOR
BOLȘEVICE**

neînsemnate piedici, zădărniciind o tactică sălbatecă, ce nu poate duce la nici un rezultat.

Metoda distrugerii ca armă de luptă constituie un anahronism.

Sovietele sunt însă de altă părere. Stăpânii sovietici dela Kremlin, care nu s'au interesat niciodată de soarta mulțimii pe care au oprimat-o, au

Sus: Bolșevicii provoacă în special lupte pe străzile orașelor, ca opera de distrugere să fie cât mai mare.

Stânga: Printre flăcări, printre ruine și printre obstacole de tot felul, soldații germani înaintază totuși victorioși.

hotărât să revie la metoda lui Kutusov. Au reînviat această metodă, fălindu-se cu ea în fața aliaților democrați, — singurii care o pot aprecia.

Acolo de unde se retrag trupele roșii, rămâne numai jalea și pârjolul. Populația a fost isgonită din cămine, și forțată să trăiască în păduri, în colibe subpământene, ducând lipsă cruntă de toate lucrurile de inexorabilă necesitate.

Echipe speciale distrug, la ordin, tot ce poate fi locuință sau un lucru de utilitate omenească, prin locurile unde armatele victorioase ale aliaților își croiesc drumul.

Dar, nu se întreabă înconștienții conducători ai bolșevismului, cine este lovit de toate aceste măsuri?

În nici un caz, armatele aliate germano-române nu pot fi lovite.

(Continuare în pag. 14-a)

BESTIILE BOLȘEVICE AU DISTRUS; DATORIA NOASTRĂ ESTE SĂ REFACEM!

Unul din faimoasele tunuri cu repetiție ale italie-
nilor, care au fost transportate și puse în luptă
pe frontul contra bolșevicilor.

Trupe italiene PE FRONTALUL de EST

Decum au sosit pe frontul de Est,
trupele din corpul expediționar ita-
lian au si intrat în acțiune, reali-
zând incursiuni temerare și cu pre-
țioase rezultate în câmpul bolșevic.
Reproducem în această pagină câ-
teva instantanee de pe front, din
care vedem cum știu să lupte
vitejii soldați italieni.

Inarmați cu puști mitraliere, infanteriștii italieni
iau cu asalt o linie întărită a sovieticilor.

Alt atac al soldaților italieni pe frontul din
Ucraina.

Bersaglieri italieni explorând liniile inamice.

Tankiști italieni
care au fost
transportați pe
frontul de Est.

Coloană de infanteriști români înaintând prin stepele Ucrainei, în urmărirea neîncetată a inamicului.

Ultimemele instaurare

Post avansat de pușcă-mitralieră ascuns după un lan de grâu.

La adăpostul aceluiaș lan de grâu înaintază infanteriștii, unul câte unul.

Se aude zgomot de avion. Infanteriștii iau poziție de tragere și așteaptă apariția inamicului.

Actele de vitejie dovedite de soldații noștri în cucerirea sectorului de Sud al Ucrainei, au uluit — pur și simplu — uriașele forțe inamice și au entuziasmat presa întregii Europe, care publică zilnic cele mai ample și mai elogioase articole la adresa armatei române.

Cavaleria română înaintând printr'un sat ucrainian. Sus (în medalion): Patrulă de soldați români și germani cercetând împrejurimile.

Un soldat român și altul german patrulând spre liniile bolșevicilor.

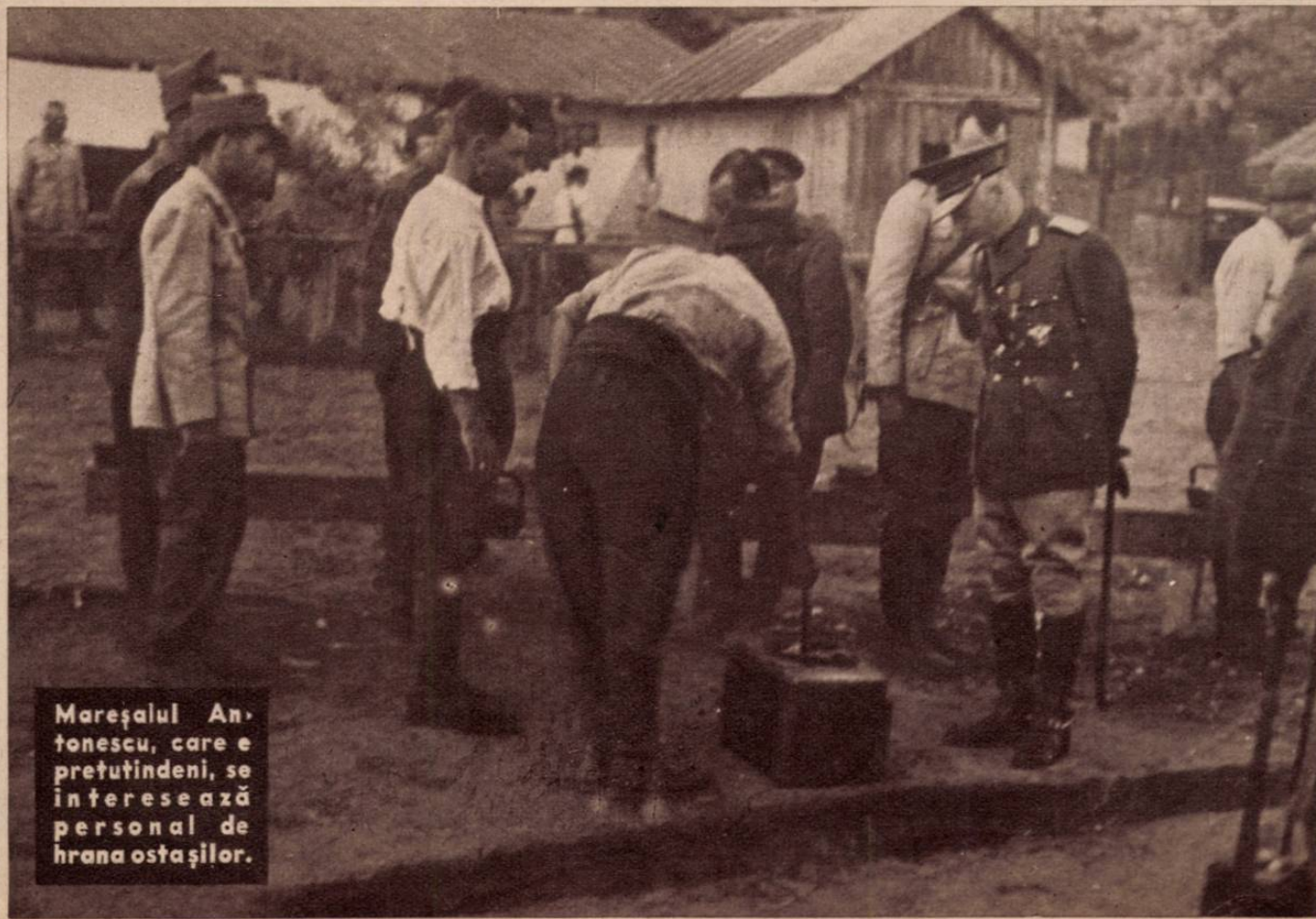
ee de pe front

Iată-i ca frații adevărați—ostași români și germani—gustând clipele unui scurt repaos.

Post avansat de pușcă-mitralieră sprijinind înaintarea în câmp deschis.

În fabricile italiene se lucrează parașute cu mii, așa cum vedem și în această recentă fotografie. Englezii nu se întreabă, oare, ce vor să facă italienii cu aceste parașute?

Foștii ostași ai armatei britanice — indieni luați prizonieri — sunt utilizați de italieni la lucrări publice în Cirenaica, unde se pare că se simt mai fericiți de cât pe front

Ultimul salut dat eroului Bruno Mussolini. Ducele și familia sa urmărind sicriul cu rămășițele pământești ale viteazului aviator căzut pentru patrie

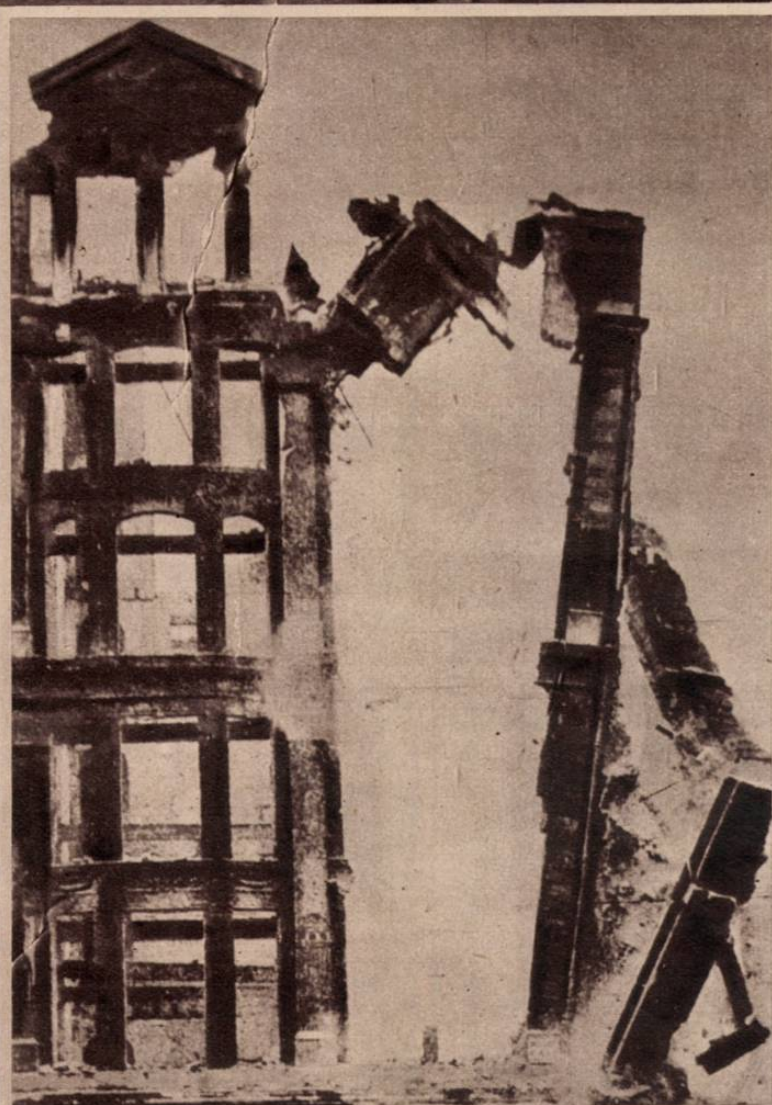

din TOATA LUMEA

Ofițeri japonezi controlând un pod în construcție din Indochina franceză, pe care urmează să treacă transporturi de trupe și materiale nipone.

Elvețienii se pare că au luat locul americanilor în privința fanteziei. Iată, spre exemplu, un nou dans — dansul cu patine — inventat de elvețieni și lansat cu mare vâlvă. Se dansează oriunde, dar e rezervat se pare, mai ales tineretului.

Așa arată fațada unei mari clădiri din Londra după un raid al aviației germane.

Unul dintre ultimele grupuri de prizonieri francezi, eliberați de germani, la sosirea în gara de Est a Parisului.

După intrarea trupelor engleze în Siria, populația a avut de suferit mult din cauza lipsei de alimente. Vedem aici oameni din serviciul Crucii Roșii franceze împărțind alimente copiilor flămânzi din Siria, după sosirea englezilor acolo.

Principesa de Piemont se interesează îndeaproape atât de soarta populației civile cât și de aceea a răniților de război italieni. O vedem, în această fotografie, vizitând unul din spitalele italiene în care sunt internați răniți de război.

Cântărețul Erich Zimmermann, interpretul „Olandezului Sburător” dând autografe în timpul unei pauze.

Un grup de muncitori vizitează Casa Maestruului.

Vizitatorii se plimbă prin locurile pe care le-a îndrăgit Wagner și în care acesta și-a trăit ultimii ani.

OASPETII Anonimi ai FÜHRERULUI

INTRE MOSCOVA
ȘI BAYREUTH

GERMANIA și, alături de ea, întreaga Europă, se află în războiu cu vrăjmașii culturii și ai civilizației creștine, în războiu cu bolșevismul, a cărui misiune demoniacă era de a ruina adevăratele valori pentru care viața merită să fie trăită.

Toate forțele sunt încordate la maximum în această luptă, în care se înfruntă două concepții antinomice de viață, două direcții dintre care una este pozitivă și constructivă iar cealaltă este negativă și distructivă.

Întreaga lume este cutremurată de grozăvia faptelor ieșite la iveală odată cu războiul început.

Lupta din Est este cea mai gigantică încleștare de forțe din toată istoria lumii. Dacă ar fi învins Rusia am fi asistat la falimentul Europei. Acest lucru a fost însă imposibil întrucât cultura popoarelor care luptă în Est este plină de vigoare.

Și este firesc să fie așa, căci în timp ce soldatul german știe pentru ce luptă, cel rus știe că dacă nu luptă va fi împușcat de teroriști politici.

Ceeace formează mobilul sufletesc al soldatului european în lupta pentru

nimicirea unei doctrine asiatică, este tocmai fondul sănătos al culturii sale fondul pe care se sprijină societatea popoarelor europene libere.

Cultura pe care soldatul german și aliații săi o apără la Răsărit nu poate să apună.

O dovadă strălucită a vitalității sale este faptul că ea trăește și se afirmă chiar în zilele grele ale acestui războiu.

Festivitățile muzicale dela Bayreuth au fost în întreaga lume un simbol al puterii creatoare a artistului german. Serbările wagneriene care adunau, în timp de pace, oaspeți din toată lumea, sunt un triumf al artei germane și mai ales al muzicii poporului, care s'a născut cântând.

Astăzi, serbările dela Bayreuth au o însemnătate deosebită. Ele sunt simbolul strălucit a valorilor culturale pe care soldatul german le apără cu arma în mână.

Cancelarul Germaniei, Führer-ul Adolf Hitler, a ordonat ca festivitățile dela Bayreuth, care altădată erau frecventate de aristocrație, să aibă loc acum în cinstea soldaților și a muncitorilor germani, care luptă, fiecare în felul său, pentru triumful culturii wagneriene.

Mii de soldați, de muncitori și de muncitoare vor gusta din deliciile tetralogiei wagneriene, în calitate de oaspeți ai Cancelarului.

Acești oaspeți sunt conduși de organizația național-socialistă „Kraft durch Freude”, în domeniul regal al uriașului muzicii moderne, Richard Wagner.

Audiția spectacolelor wagneriene vor constitui pentru acești anonimi aspeți ai Cancelarului o amintire scumpă pentru întreaga viață. Iată așa dar, cum în toiul unui războiu în care toate forțele sunt încordate, Germania național-socialistă găsește prilejul de a-și afirma politica sa socială care tinde la ridicarea nivelului de viață al poporului al aceluiaș popor care face astăzi pe câmpurile de luptă și în uzine un efort supraomnesc pentru biruința spiritului european.

D-na Winifred Wagner, din familia celebrului compozitor, dând mâna cu șeful unui grup de muncitori veniți să asiste la festivități.

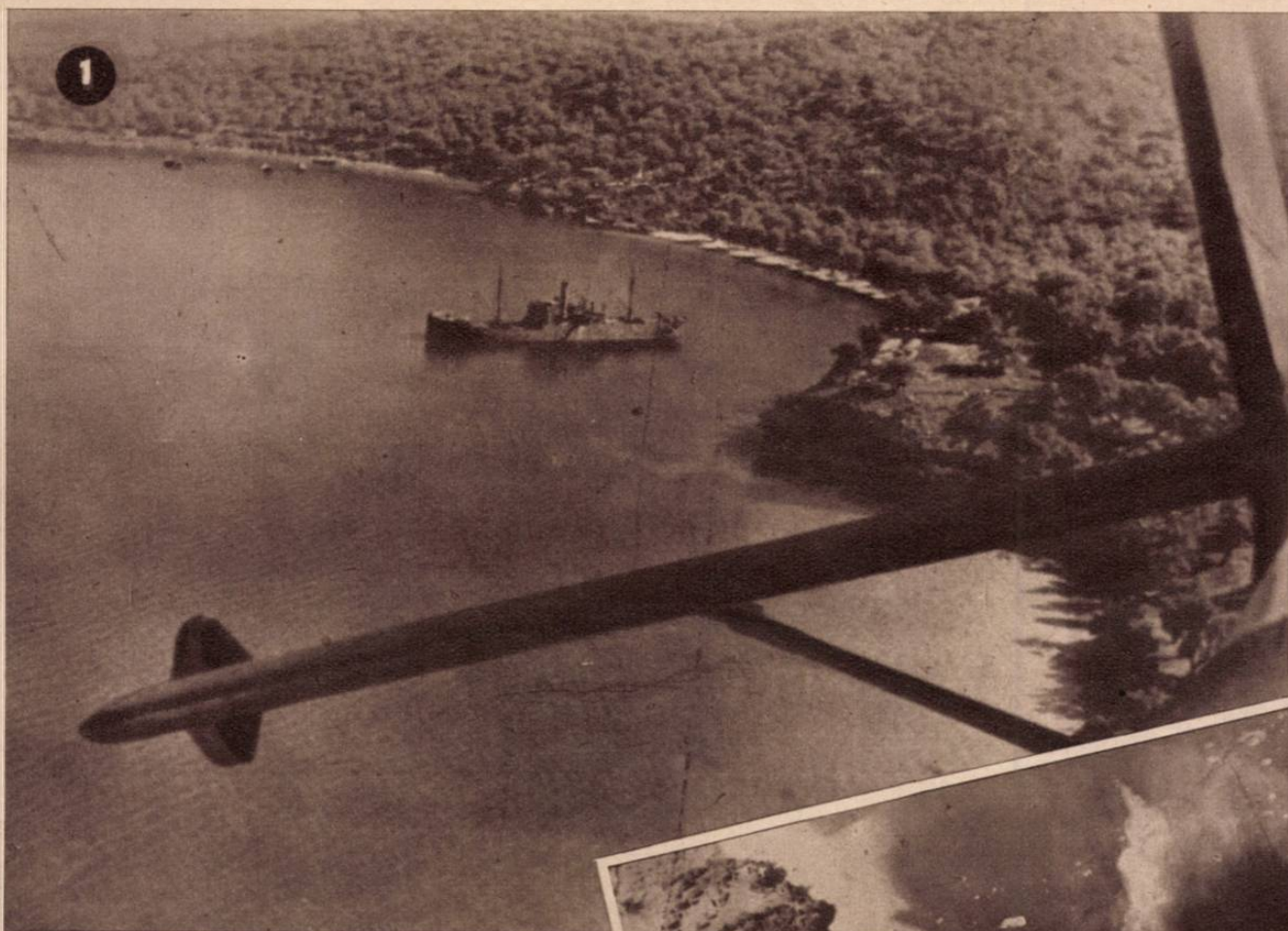

Publicul de muncitori și muncitoare, înainte de începerea reprezentațiilor.

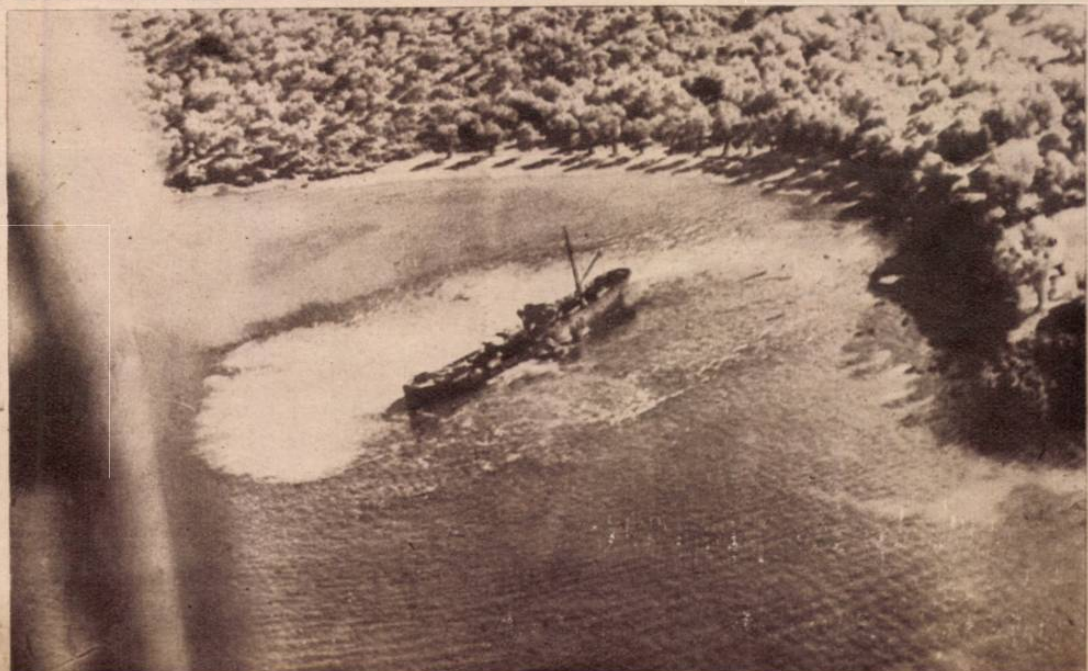
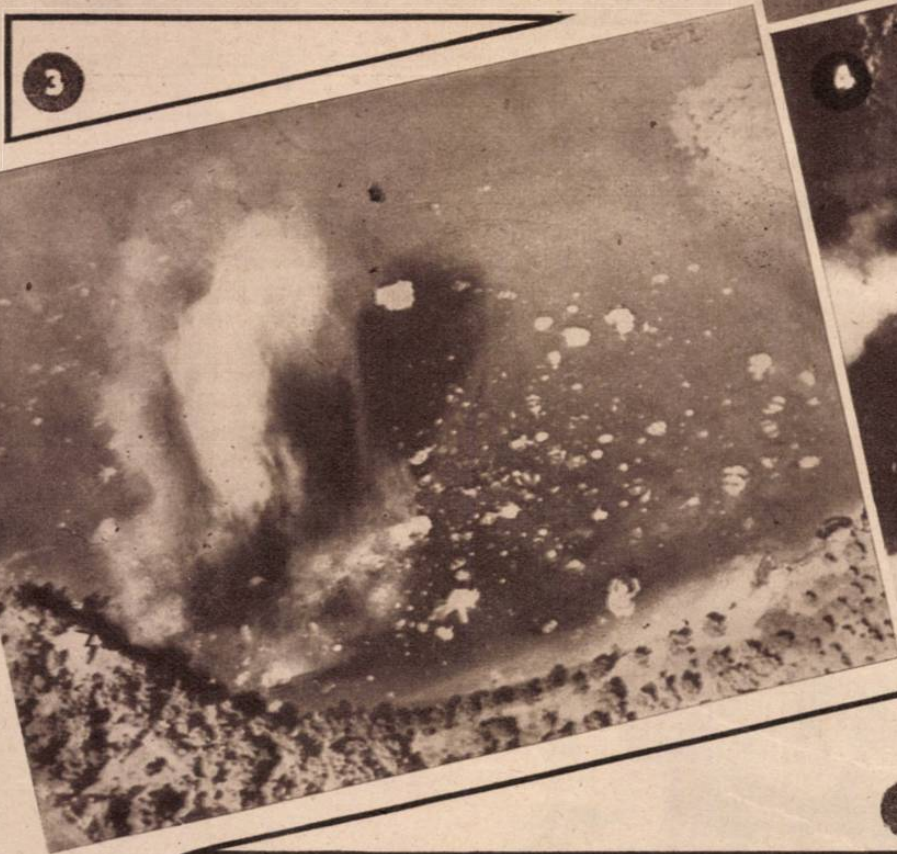
Tinere fete germane pregătind prânzul pentru oaspeții Führerului.

A fost cândva o lungă dispută privitoare la războiul maritim. Unii afirmau, pe temeiul experiențelor din 1914—1918, că singura armă care se poate opune cu eficacitate marinei, este tot marina. Alții susțineau însă, încrezători în progresul armei aeriene, că o aviație ar putea anihila singură o flotă de război. Discuțiile au fost nesfârșite și rezultatul lor nedecis, până în ziua nefericită când cele două teorii au putut fi verificate — ca să spunem astfel — la fața locului.

S'a dovedit cu acest prilej că, într'adevăr, aviația are, împotriva marinei, o eficacitate pe care nici cei mai optimiști partizani ai acestei din urmă teorii n'o scontaseră. De altfel, războiul actual a redus rolul flotelor de luptă până la a le obliga la simple operațiuni de poliție și supraveghere în larg. Bătălii navale, ca în războiul trecut, n'au fost în acești doi

ani de măcel decât trei sau patru, iar singurele operațiuni navale de mare anvergură s'au făcut numai în apropierea coastelor.

Dimpotrivă, comunicatele anunță în fiecare zi scufundări de vase comerciale și de război cu ajutorul avioanelor. Reiese așadar de aici că, deși mai puțin spectaculos, războiul aero-naval este mult mai păgubitor pentru puterile maritime decât războiul pe apă, și mult mai ieftin pentru puterile aeriene.

Tirul unui avion în picaj e întotdeauna mai precis decât al unei baterii de bord sau al unui tub lans-torpilă.

Ilustrațiile alăturate arată cât se poate de limpede care sunt cele cinci faze esențiale ale unei lupte aero-navale.

1. Observatorul unui avion italian de bombardament în picaj, zărește într'un golf al Mediteranei un petrolier englez înarmat, de 8000 tone.

2. Fără a lăsa timp tunarilor de pe vas să repereze și să tragă,

Între AVION și VAPOR

CELE CINCI FAZE ALE UNEI LUPTE AERONAVALE

bombardierul se repede în picaj și lansează câteva bombe care încadrează vaporul. Bombele nu și-au atins ținta, dar mitralierele italiene au făcut ravagii pe punți.

Avionul se redresează, ia din nou înălțime și virează, spre a nu pierde din vedere vasul.

3. Bombardierul se a-vintă din nou în picaj asupra vaporului. De astădată, două bombe au căzut în plin. O coloană groasă de fum arată că încărcătura a luat foc. Vasul e pierdut.

4. Totuș, aviatorii mai fac un tur pe deasupra petrolierului, căci se întâmplă uneri ca incendiul să se declare numai la butoaiile de pe puntea superioară și să poată fi atins. În acel caz, o a treia intervenție ar deveni necesară.

5. Vasul a explodat, Apa mării a stins focul și a năpădit în cală, dar petrolierul este definitiv pierdut. Pereții săi au fost dislocați de explozie și scheletul de fier a rămas aplecat într-o parte. Aviatorii italieni și-au îndeplinit misiunea și continuă patrularea pe întinsul albastru al mării.

FILME

DESPRE CARE SE
vorbeste

Pe o stradă din
Tokio. (Scenă
din filmul „Das
neue Asien”)

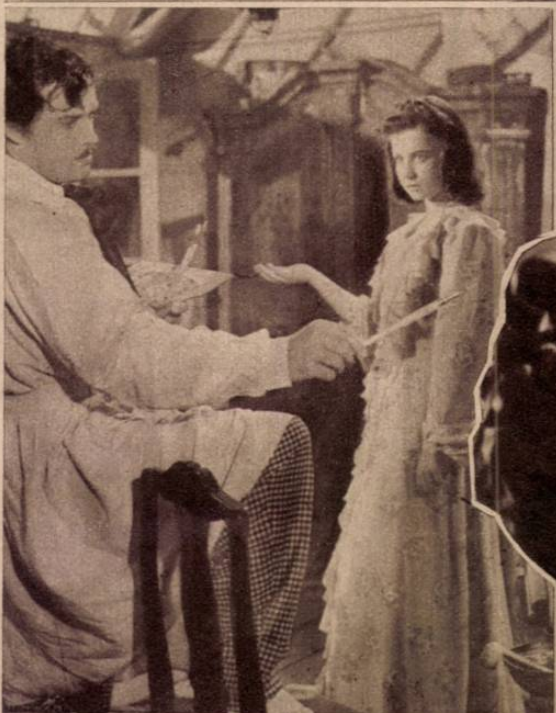
tatorii bucureșteni le așteaptă cu firească nerăbdare, vom releva trei realizări noi, asupra cărora e concentrată acum întreaga atenție a cronicarilor străini:

E vorba, în primul rând, de un film monumental, intitulat „Das neue Asien”, a cărui acțiune se petrece, în cea mai mare parte, la Tokio și care pune pe ecran imagini și conflicte ce nu ne-au fost niciodată desvăluite nouă, până acum.

Al doilea film proaspăt, despre care se vorbește mult, este „Die Keusche Geliebte”, interpretat de Willy Fritsch, Camilla Horn și Maria Landrock și regizat de celebrul Vladimir Turjansky.

Iar al treilea, este „Eine Kleine Nachtmusik”, film de epocă, brodat pe un subiect pasionant și interpretat magistral de Heli Finkenzeller și Hannes Stelzer, două dintre cele mai talentate vedete germane.

Reproducem în această pagină câte o scenă din aceste trei filme de realizare excepțională, care ne vor fi după câte suntem informați, prezentate și nouă în viitoarea stagiune cinematografică.

O scenă din filmul lui Turjansky „Die Keusche geliebte”

PRODUCȚIA cinematografică germană este în plină evoluție. Această producție și-a recâștigat sufragiile unanime ale publicului de pretutindeni, grație condițiilor cu totul excepționale în care este realizată astăzi, din punct de vedere artistic și tehnic și, mai ales, grație subiectelor de palpitantă actualitate pe care le tratează.

Noua stagiune cinematografică, al cărei debut va fi înregistrat în cursul lunii viitoare, ne rezervă, astfel, spectacole de mare atracție, pe care cronicarii străini le semnalează de pe acum ca adevărate capo d'opere ale ecranului.

Lăsând laoparte „Ohm Krüger”, ultimul și poate cel mai mare film al lui Emil Jannings precum și alte producții excepționale, despre care s'a scris până azi și în presa noastră și pe care spec-

Heli Finkenzeller și Hannes Stelzer într-o scenă de dragoste din filmul „Eine Kleine Nachtmusik”

ULTIMELE INSTANTANEE DIN ȚARĂ

VIZITA ZIARIȘTILOR GERMANI ÎN ROMÂNIA

Răspunzând unei invitații a guvernului nostru, un grup compus din cei mai de seamă gazetari germani a venit să viziteze România. Înainte de a sosi în Capitală, grupul ziariștilor germani a fost primit, la Castelul Peleș, de M. S. Regele Mihai și de M. S. Regina Mamă Elena, așa cum vedem în fotografia din stânga.

Jos: D. prof. Mihai Antonescu vorbind gazetarilor germani cu prilejul recepției lor la Președinția Consiliului.

Slujbă religioasă pentru pomenirea eroilor dintr'un regiment de Călărași, undeva pe frontul din Ucraina.

La cererea populației, copiii dintr'un sat transnistrian au fost botezați în masă, nași fiind ofițerii și soldații români.

D. Formentini, secretarul Legăției Italiene, salutând aviatorii fasciști veniți să lupte pe frontul de Est.

D. General Von Schobert (1) a remis, din partea Fuehrerului, inalta decorație a Crucii de Fier d-lui general de Corp de Armată Dumitrescu Petre (2) și generali de Divizie Avramescu (3) și Racovitză (4)

O expoziție în memoria unui sculptor căzut pe câmpul de onoare

În luptele de la Calibachi a căzut în chip eroic și celebrul sculptor Giorgio Morigi din Ravenna. Morigi, în vârstă numai de 30 ani, s'a înrolat ca voluntar și din prima zi de când a îmbrăcat haina ostășească nu a luptat de cât în primele rânduri, dovedind o vitejie pe care nu o egalează, în seria valorilor spirituale, de cât neîntrecutul său talent.

Deși tânăr, sculptorul ravenot izbutise să se impună în lumea artei italiene. Printre operele sale de căpetenie trebuie citată seria de portrete excepționale: Ducele, Arnaldo Mussolini, Italo Balbo, Carlo del Croix; tribuna publică monumentală de la Ravenna; monumentul lui Coatanzo Ciano de la Porto Corsini, operă care din nefericire rămâne, datorită morții, tânărului dar marele artist, neîmplinită.

Pentru a slăvi memoria artistului erou, expoziția națională de artă italiană a așezat de-așupra panoului pe care se află așezate o parte din operele sale o coroană de lauri.

Ritul „celor patruzeci de Mohamezi”

La Gadames s'a desfășurat zilele trecute cunoscutul rit coranic al celor „Patruzeci de Mahomezi” închinat în anul acesta rugăciunilor pentru biruința armatelor italiene.

Pentru împlinirea acestui ritual original sunt alese patru zeci de persoane care poartă numele profetului fără distincție de vârstă dar cu obligația de a fi îndeplinit cel puțin un Ramadan. Toți acești privilegiați se întâlnesc în Moscheia numită „El attiak” pentru că este socotită ca fiind clădită în antichitate, deci cea dintâia deschisă acestui cult. Cei patru zeci de aleși iau loc în centrul gîmbej așezate în rând și ținându-se de mână. În acest timp Imanul templului intonează cu glas tare versete din Coran, iar credincioșii fac mișcări ritmice cu corpul răspunzând în cor câte un ritornel psalmodierii oficianului. Din când în când, mulțimea învoacă cu glas tare numele lui Allah.

Acest ritual durează două ceasuri. Deși Islamul sărbătorește această dată în fiecare an, de mai mulți ani ea nu mai fusese celebrată. Anul acesta ca o dovadă de recunoștință pentru Italia, căreia Islamul i-a încredințat spada, musulmani din toată lumea au hotărât să închine această mare sărbătoare a lor, biruinții Axei pentru care au cerut lui Allah, cu toată feroarea sufletului lor prigonit, de barbarii spiritului, împlinirea ei cât mai repede pentru binele omienirii și al Islamului.

D. George Enescu, marele nostru violonist, care a fost sărbătorit, săptămîna trecută, când a împlinit 60 de ani.

CEA MAI IMPORTANTĂ REȚEA AERIANĂ DIN EUROPA

Rețeaua aeriană a Italiei este cea mai importantă din Europa. Pe continent ea are 35 de servicii acoperind un total de 28.401 km., împărțite după cum urmează: 12 linii interioare totalizând 5.778 km; 2 linii de legătură cu Albania și 7 servicii pentru interiorul acestei țări acoperind în total 2.879 km; 14 linii internaționale de interes european cu 17.744.

Italia este legată de Africa (Maroc, Tunisia, Libia și Imperiul) prin 14 servicii aeriene care se desfășoară pe o întindere de 17.787 km. La aceste servicii trebuie să adăugăm cele 13 linii interne ale Africii Orientale Italiene cu un total de 10.806 km. Cu Asia Italia este legată prin două linii totalizând 5.549 km., având puncte de escală Rodos și Palestina, iar punctul terminus în Irak.

Linia Roma — Rio de Janeiro are o desfășurare de 10.876 km. Ea a fost de curând prelungită până la Buenos Ayres.

După cum vedem totalul kilometrilor pe care-l efectuează serviciile aeriene italiene este de aproape 71.500.

NUMĂRUL DE AZI
AL ADMIRABILEI
REVISTE

**DIMINEATA
COPILOR**

CUPRINDE UN
SUMAR DINTRE
CELE MAI BOGATE
PRECUM ȘI
NUMEROASE
DESENE

INTRE PRIETENI

Când iscusitul tău
Conducător
A'ntors norocul
țării într'un an,
Acum, când el îți
cere ajutor,
Te vei precupeți,
pentru un ban?

*Dacă
sunteți
curioși*

Parisul continuă să-și trăiască viața lui tihnită. Iată obiceiul amatori ai pescuitului, din toate straturile sociale, întinzându-și uneltele pe Anai d' Orsay

Iată o fotografie minunată, luată într-o uzină italiană, unde munca și disciplina sunt cele două imperative ale vieții și ale victoriei.

N'ați văzut desigur cum arată de aproape un cangur, — mai ales, unul îmblânzit, cum este cel pe care îl reproducem în această fotografie și care aparține unei grădini zoologice italiene. Fotografia e rară, fiindcă, de obicei cangurii sunt foarte fricoși, și nu lasă niciodată omul să se apropie prea mult de ei.

Turnul Eiffel nu are 300 ci ...600 metri. Înălțime — așa cel puțin pretinde fotograful care a reușit să-l prindă în această originală și foarte clară poză.

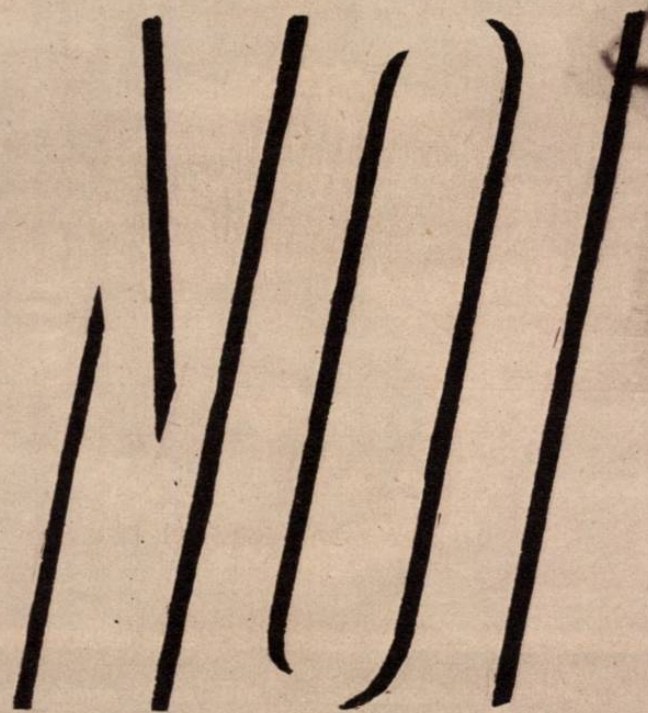

Un „Saint-Bernard” din America, pe care stăpâna lui — o capricioasă fiică de miliardar yankeu — vrea să-l dreseze în slujba Crucii Roșii, reușind, deocamdată, să se facă fotografiată în toate ziarele americane

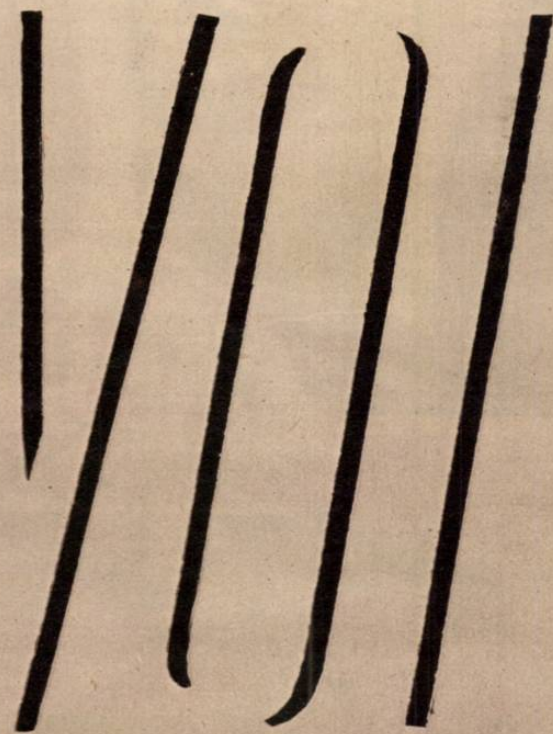

Așa arată bivouacurile trupelor italiene instalate în apropierea frontului african

vă reîntregim țara

să o reclădiți!

ANUL XV No. 762

4 SEPTEMBRIE 1941

32 PAGINI 15 LEI

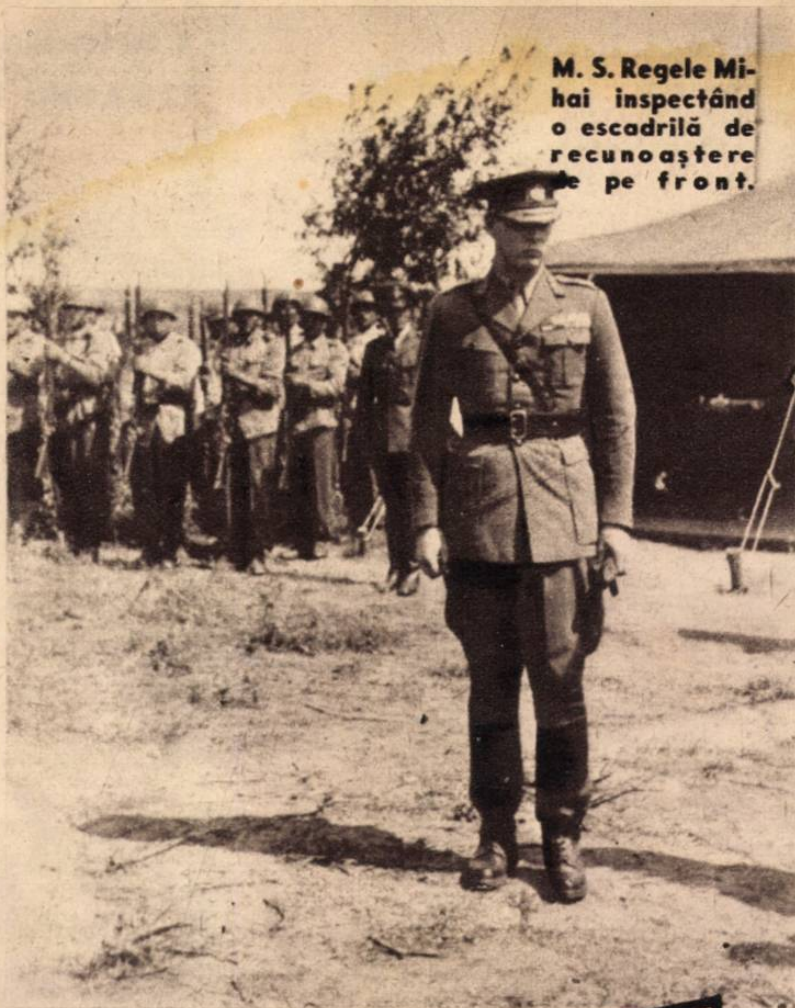

M. S. REGELE MIHAI ȘI
MAREȘALUL ANTONESCU
PE FRONT.

BIBLIOTECĂ
3 OCT 1941

M. S. Regele Mihai inspectând o escadrilă de recunoaștere pe front.

Pe pământul transnistrian, Regele tuturor Românilor este întâmpinat de reprezentanții populației cu tradiționala pâine și sare.

M. S. Regele primește, într'un sector avansat al frontului din Ucraina, raportul asupra ultimelor fapte de vitejie ale aviației noastre.

M. S. REGELE PE FRONT

M. S. Regele Mihai a vizitat frontul din Ucraina, mergând până la cele mai avansate posturi ale armatelor noastre și urmărind luptele desfășurate de diferite unități.

Reproducem în această pagină câteva instantanee fotografice, luate de reporterii speciali ai serviciului „P. P”.

Majestatea Sa decorează și strânge mâna bravilor ostași cari s-au relevat în război.

M. S. Regele și Mareșalul Antonescu inspectând un alt sector al frontului.

Foto: P. P.

DOPORUL German și RAZBOIUL

Mai presus de interesul personal și de averea efemeră, stă consolidarea Nației, fără de care bunăstarea și siguranța poporului n'ar mai putea exista.

În anul 1940 ca și în anul 1941, în Germania s'au organizat uriașe colecte pentru adunarea fondurilor necesare susținerii acestui războiu, care va aduce Europei pacea dreaptă multă visată. Poporul german a răspuns cu un entuziasm indescriptibil la această solicitare a guvernului.

Fiecare popor are maniera lui de a trăi, de a lupta și de a consuma diferitele acte ale existenței lui. Poporul german dă statului întreaga sa asistență într'un mod cu totul original care poate fi numit cu drept cuvânt *germanic*.

Adunarea fondurilor de asistență a războiului s'a făcut cu mijloace mereu reînnoite, luând de multe ori aspec-

Aici colectează Grethe Weiser, cunoscută actriță de cinema, pe care o vedem (la stânga) veselă de rezultatul obținut.

tul unui spectacol vesel de carnaval. Căci poporul german simte nevoia de a fi vesel, atunci când vine în sprijinul statului și armatei biruitoare care pregătesc pacea de mâine a lumii.

Statul german a organizat, sub formă de loterii populare, opera de asistență a războiului. Și iată cum, pe străzile orașelor germane diverși funcționari care fac parte din „armata asistenței” vând cetățenilor plicuri închise, în schimbul unui anumit preț, să zicem de opt mărci. Plicul conține un bilet de loterie care dă dreptul la un câștig ce se poate urca până la 100 de mărci. Cel care pierde ține să-și mai încerce șansele, în timp ce acel care câștigă se simte mândru să înapoieze statului banii câștigați sub o formă sau alta.

Un alt mod de a strânge fonduri este acesta: într-o anumită zi a săptămănei, pe întinderea marelui Reich

Altă actriță, Agnes Straub, machiată ca în ultimul ei rol de succes, colectează pe Kurfürstendamm.

cetățenii mănâncă, în restaurante și în ospătării, un singur fel de mâncare, plătind însă costul unei mese complete. Diferența de preț revine fondului de asistență a războiului. Și iată cum printr'un sacrificiu direct al cetățeanului acest fond crește văzând cu ochii. Postul acesta voluntar este acceptat de poporul german cu o bună voie. Oamenii mănâncă felul unic care li se servește și sunt veseli că prin această neînsemnată abținere a lor, vin în ajutorul statului, care luptă să le pregătească o soartă mai bună.

Dar mai sunt și alte moduri de a strânge banii necesari pentru sprijinirea războiului. Un serviciu special de studii este însărcinat să cerceteze toate

O loterie populară pentru strângerea fondurilor de asistență instalată pe Unter den Linden.

sugestiile privitoare la mijloacele de adunare a acestor fonduri. Rezultatele sunt extraordinare: astfel, loteriile populare au dat considerabila sumă de 160.000.000 de mărci care în bani de ai noștri ar face câteva miliarde.

În momentul de față, Mareșalul Antonescu a făcut apel la țara întreagă să ia parte la opera de reconstrucție a provinciilor recucerite din mâinile bolșevicilor. La acest apel al primului soldat al țării, nația a răspuns cu entuziasm, e adevărat. Totuși în opera de asistență a statului, nimeni nu-i întrece pe germani cari pot fi dați ca exemplu lumii întregi.

(Continuare în pag. 14-a)

Strada principală a oraşului
Teheran construită şi iluminată,
după ultimele sisteme moderne

IRANUL

Birjarul. — figura cea mai populară
a oraşelor iraniene

Riza Pehlevi, şahul Iranului

**UN POPOR PE CARE
NIMENI N'A REUŞIT SĂ-L
CUCEREASCĂ ŞI SĂ-L
SUBJUGE**

PĂMÂNTUL pacinic al Iranului a devenit, pentru câteva zile, teatru de război. Un război pe care iranienii nu l-au provocat cu nimic şi care a evidenţiat încăodată „dreptul forţei” de care face uz Marea Britanie, deşi propagă pe toate căile respectul pentru libertatea şi independenţa popoarelor mici.

Din rândurile care urmează vom vedea mai bine ce este Iranul (Persia modernă), ce forţă reprezintă el şi cum a reuşit să-şi păstreze independenţa dealungul istoriei, — dealungul mileniilor, am putea spune, fiindcă istoria Persiei începe cam pe la anul 600 înainte de Christos.

DESPRE AŞEZARE ŞI ISTORIE

Iranul este cel mai mare stat din Sud-Vestul continentului asiatic. El se întinde pe o suprafaţă de 1.645.000 km. pătraţi, are o populaţie de 16 milioane de locuitori şi se învecinează: la Est, cu Afganistanul şi Belucistanul; la Vest, cu Turcia şi Irakul; la Nord, cu Rusia Sovietică şi la Sud, cu golful Persic şi golful Oman.

Capitala acestei ţări, — care este o monarhie constituţională condusă de un şah, — se află la Teheran, oraş cu aproximativ 300.000 locuitori situat în apropiere de coasta sudică a Mării Caspice.

Poporul iranian a luat naştere prin unirea mai multor triburi, dintre care cel mai important a fost Media, al cărui prim împărat, Cyaxare, a dus cele dintâi războaie de unire, în anii 605—610 înainte de era creştină, reuşind să traseze liniile marelui Imperiu Medo-Persan.

Acela care a pus însă temeliile organizaţiei sociale şi administrative ale Imperiului Persan — temelii pe care s'au bazat rezistenţa de mai târziu şi independenţa iraniană —

a fost împăratul Darius I. Acesta i-a învățat pe perși să lupte cu strategie și mai ales, să nu se dea niciodată învinși, chiar dacă țara lor ar fi ocupată vreodată de străini.

Și într'adevăr, pe timpul invaziilor de mai târziu, ale armatelor lui Alexandru cel Mare, ale Turcilor sau ale mongolilor lui

Istoria perșilor este de altfel atât de bogată în război și împărați, încât ne-ar fi imposibil s'o redăm în aceste câteva rânduri.

Reținem numai faptul, extrem de interesant, că niciun cuceritor n'a reușit să stea prea mult în Persia.

Înși englezii, cari au ocupat această țară, la stârșitul războiului mondial au fost nevoiți s'o părăsească, scurt timp după aceea, deoarece o mișcare națională puternică,

pornită din toate unghiurile Persiei, le-a arătat cât e de periculos să mai rămână acolo.

CE REPREZINTĂ IRANUL PENTRU ANGLIA ȘI PENTRU RUSIA

Iranul a servit de totdeauna de punct de

Că Teheranul e un oraș modern vedem și din acest aspect al Primăriei lui, luat într'o noapte de sărbătorească iluminare

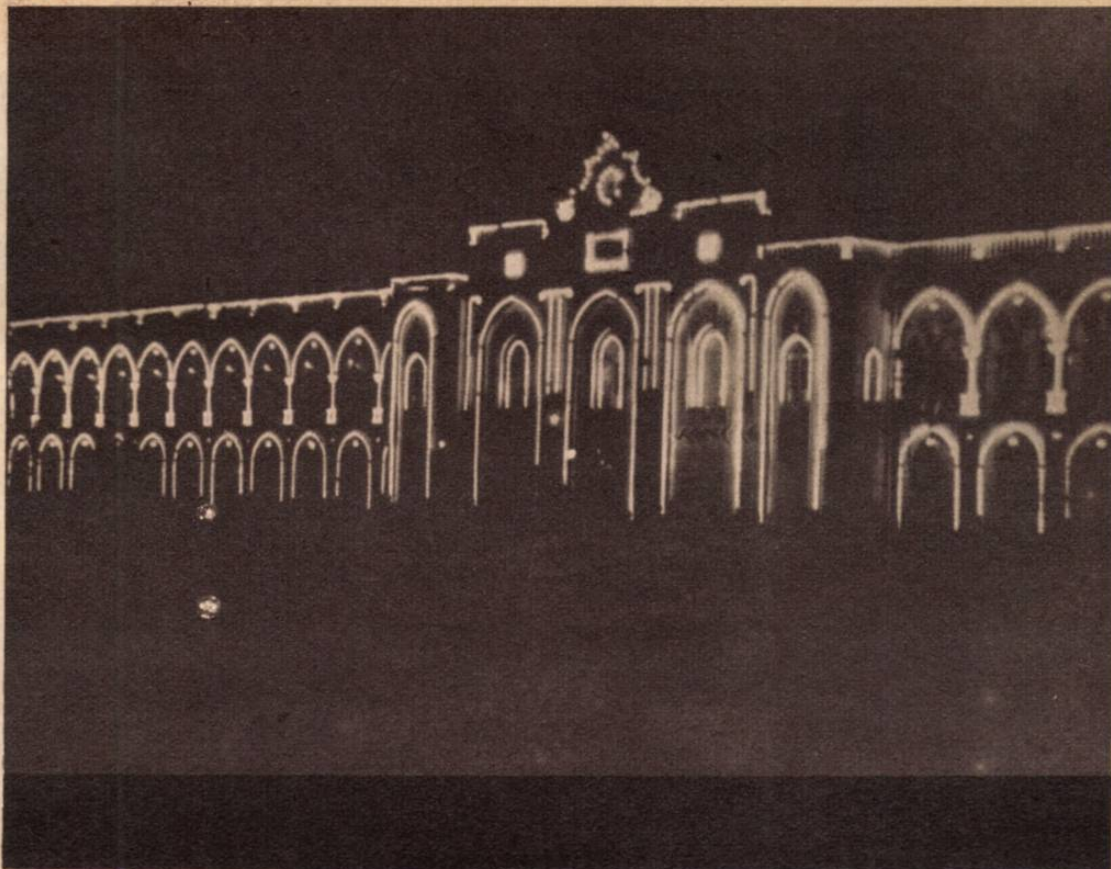
Zora Heidary, prima femeie iraniană care a activat în domeniul politic.

Gengis Han, perșii au arătat că au învățat, din tată în fiu, să nu se dea învinși până când Țara nu le-a fost, rând pe rând, eliberată de cuceritori.

Fiul Șahului iranian fotografiat într'un magazin parizian de jucării

Ofițeri și soldați iranieni pe străzile Teheranului

întâlnire al politicii engleze cu politica rusă. Înainte vreme însă această țară constituia un obiect al rivalității anglo-ruse și o țintă a tendințelor lor de expansiune. În politica engleză, Iranul reprezintă un inel în sistemul asigurării drumului terestru spre India, iar pentru Rusia țaristă și mai târziu pentru cea sovietică el însemna un avantpost împotriva imperialismului britanic în Asia Centrală. Această delicată așezare geografică a determinat în ultimele secole soarta Iranului.

Când englezii i-au părăsit teritoriul, — în urma mișcării naționaliste de care pomenim mai sus, — bolșevicii au găsit momentul provine să-și exercite ei influența acolo, sub pretextul de ai apăra pe persani de alte eventuale încercări de subjugare ale „imperialiștilor din Asia“ adică ale englezilor.

Iranul a acceptat atunci să încheie un acord cu Moscova, dar a știut să-și ferească poporul de microbul periculos al bolșevismului, după cum știuse să se elibereze singur și de sub ocupația britanică.

Rezultatul acestei atitudini de neînduplecat a fost o politică sistematică de sabotaj economic atât din partea britanicilor cât și a sovieticilor.

Totuși iranienii au reușit — fără să contracteze o

centimă datorie în străinătate și fără să aibă un șomeur — să cultive, cu propriile lor mijloace, mari suprafețe de orez, tutun, grâu, orz, viță de vie și trestie de zahăr, precum și să exploateze, cu mijloace primitive, minele lor de fier, argint, cositor, cobalt, nichel, mangan, sulf, pietre scumpe și petrol.

Pentru instruirea armatei — în special a jandarmeriei — iranienii au făcut apel la ofițeri suedezi, așa în cât astăzi Iranul posedă o armată — obligatorie — destul de impunătoare, deși nu prboga eat înzestrată.

Ultimul conflict pe care iranienii l-au avut cu englezii a fost în anul 1932, când guvernul din Teheran a prins de veste că britanicii caută să acapareze petrolul persan prin investiții de capitaluri particulare și a denunțat toate contractele de concesiune încheiate cu asemenea „capitaliști“.

Iată singurul lucru ce-a mai rămas din motorul unui avion sovietic doborât de artileria românească pe frontul ucrainian.

Întreaga presă a continentului, împreună cu cercurile militare cele mai competente, elogiază, în cuvinte entuziaste, vitejia cu care au luptat și continuă să lupte soldații români împotriva armatelor bolșevice. Mareșalul Antonescu a reușit să scrie astfel una dintre cele mai glorioase pagini din istoria armatei române.

Icoanele sfinte, ținute până acum ascunse de frica bolșevicilor, sunt readuse la biserică, de populația ucrainiană.

← Sosit în mijlocul ostașilor de pe front, Petruche Lupu în genunchi și se roagă pentru slava celor căzuți și pentru biruința armatelor române.

← Tun anti-aerian românesc, protejând înaintarea trupelor pe câmpiile Ucrainei.

Femeile dintr'un sat transnistrian privesc cu bucurie un avion sovietic doborât.

Trupe române îndreptându-se spre Odessa.

Ultimele fotografii DIN UCRAINA